

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 43

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 28 d'octubre del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 9539/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a igualtat d'oportunitats en l'administració autonòmica. 1950
  - 2) **RGE núm. 9511/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a actuacions amb fons europeus a Eivissa i Formentera. (**Ajornada**). 1951
  - 3) **RGE núm. 9533/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problema de nitrats a l'aigua potable de Menorca. 1951
  - 4) **RGE núm. 9534/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions als problemes del CP Vara de Rei de Sant Antoni de Portmany. (**Ajornada**). 1951
  - 5) **RGE núm. 9536/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conflictes interns a la Conselleria de Medi Ambient. 1952
  - 6) **RGE núm. 9540/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Institut de la Joventut. (**Retirada**). 1953
-
-

- 7) **RGE núm. 9541/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de residus als ports. 1953
- 8) **RGE núm. 9542/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Turistec. 1954
- 9) **RGE núm. 9531/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a ports de les Illes Balears. 1955
- 10) **RGE núm. 9537/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni ferroviari. 1955
- 11) **RGE núm. 9535/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures fiscals per pal·liar la crisi econòmica. 1956
- 12) **RGE núm. 9538/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció del camp de golf de Son Baco. 1957
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4383/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per tal d'estimular l'ocupació i l'estalvi familiar. 1959
- III. MOCIONS:**
- 1) **RGE núm. 9371/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del servei de radioteràpia al nou hospital d'Eivissa, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 8193/08. 1967
- 2) **RGE núm. 9490/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Llei 5/2008, de 14 de maig, d'actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6764/08. 1971
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8263/08**, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a indignitat successòria per violència masclista. 1979

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats, comença la sessió amb l'apartat de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 9539/08, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a igualtat d'oportunitats en l'administració autonòmica.

La primera és relativa a la igualtat d'oportunitats a l'Administració autonòmica i la formula la Sra. Maria Rosa Alberdi i Castell.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera, encara que en aquests moments de crisi econòmica les qüestions conjunturals són les més importants i es tracta tant de reactivar el teixit productiu com d'assegurar el manteniment dels llocs de treball, no és menys cert que també hem de seguir treballant en aquelles qüestions estructurals, sobretot en aquelles que tenen a veure amb assegurar la igualtat d'oportunitats i especialment entre gèneres.

Per això, la meua pregunta d'avui va dirigida precisament a vostè i en l'àmbit de la funció pública. Li demano, quines són les qüestions que impulsa la Conselleria d'Interior per assegurar la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, no solament en l'accés als llocs de treball, sinó també en les condicions en què aquest treball es realitza?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Alberdi. Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Sí, gracias, Sr. Presidenta. Sra. Diputada, en primer lugar quiero subrayar que somos una de las comunidades autónomas mejor situadas en cuanto a igualdad y condiciones de trabajo entre hombres y mujeres en la administración autonómica. Lo demuestra el hecho que a día de hoy de los 3.168 funcionarios de carrera, 2.315 son mujeres y 1.422 hombres, es decir, que el 62% de los funcionarios de carrera son mujeres frente al 38% que son hombres. Analizando otro parámetro, por ejemplo, el nivel de responsabilidad, de los 244 jefes de servicio, 103 son mujeres y 141 son hombres, es decir que el 42% de los jefes de servicio de la administración autonómica son mujeres frente al 58%, hombres. En cuanto a jefes de departamento, de los 46 que hay están repartidos de tal manera que 25 son mujeres y 21 hombres, es decir el 52% son mujeres y el 48% son hombres.

Son datos que traducen indicadores positivos en el avance de la mujer en la consideración de la igualdad en la administración autonómica, pero también hay datos que son más negativos, tanto cualitativamente como cuantitativamente, así de los 549 funcionarios interinos el 69% son mujeres frente al 31% que son hombres. Per tanto, a pesar de partir de esta situación de ventaja estamos trabajando en una serie de medidas para avanzar en lo que es la igualdad y lo estamos haciendo en dos frentes. Por un lado, recientemente se firmó un pacto de legislatura entre la Dirección General de Función Pública y las organizaciones sindicales aplicables a todo el personal de la Administración general de la comunidad autónoma y que fue aprobado en el último Consell de Govern, uno de los ejes de esta negociación contempla una serie de medidas como son medidas para la conciliación de la vida laboral y familiar y también la constitución de una comisión específica para la igualdad con el objetivo de elaborar un plan de igualdad con la administración autonómica y que contemple un conjunto de medidas que hayan de servir para conseguir esta igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres.

El otro frente en el que trabajamos es el borrador del proyecto de ley que ha de modificar la actual Ley de función pública y que recogerá toda una serie de medidas, como el fomento de la presencia equilibrada entre hombres y mujeres en los órganos de selección y valoración, favorecer el acceso a las mujeres a aquellos sectores de la administración en los que están infrarepresentadas, tener preferencia en los planes formativos a todas aquellas personas que han disfrutado de permisos de maternidad y de paternidad o que hayan disfrutado de disminución de jornada laboral para atender a familiares o la mujer funcionaria víctima de violencia de género que pueda tener unas condiciones laborales según lo que recomienden los servicios de atención y de salud. Todo ello, en coordinación por supuesto con las organizaciones sindicales y con el Institut de la dona.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Leciñena. Vol la Sra. Alberdi fer ús de la paraula? No.

Passam doncs a la següent pregunta.

EL SR CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, Sra. Presidenta. És per demanar-li l'ajornament de les preguntes número 2 i 4 perquè la consellera de Comerç i la d'Educació són fóra de l'illa.

I.2) Pregunta RGE núm. 9511/08, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a actuacions amb fons europeus a Eivissa i Formentera.

I.4) Pregunta RGE núm. 9534/08, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions als problemes del CP Vara de Rei de Sant Antoni de Portmany.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, idò queden ajornades, la número 2 i la número 4.

I.3) Pregunta RGE núm. 9533/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a problema de nitrats a l'aigua potable de Menorca.

Per tant, passam a la número 3. És relativa al problema de nitrats a l'aigua potable de Menorca, la formula el Sr. Josep Gornés. Té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Supòs que em contestarà el conseller de Medi Ambient. Sr. Conseller, fa pocs dies els menorquins de la zona de llevant i concretament els residents de Maó varen rebre una carta de l'empresa municipal d'aigua en què es comunicava als ciutadans que s'havia detectat que l'aigua d'aixeta del municipi tenia una concentració de nitrats que oscil·lava entre els 50 i 60 mil·ligrams per litre. Anunciava la carta que la ingestió habitual de quantitats elevades de nitrats podia produir una alteració en la capacitat de transport de l'oxigen a la sang i que afectava especialment lactants, dones embarassades i adults amb acidesa gàstrica reduïda. Finalment, es recomanava a les persones incloses a aquests grups que s'abstinguessin de consumir aigua de la xarxa per beure i també per cuinar.

Com vostè podrà comprendre l'alarma social que aquesta notícia va provocar entre la societat va ser fulminant tot i que el comunicat oficial restringís la població afectada als casos que li he comentat abans. És cert que el president del Govern va anunciar la setmana passada la posada en marxa d'un pla de qualitat que no va concretar en cap mesura.

Malgrat això, i davant aquest greu problema, Sr. Conseller, voldríem saber, què pensa fer el Govern respecte d'això en caràcter d'urgència?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, miri, Sr. Diputat, les mesures amb urgència que en aquests moments posa en marxa la conselleria són la instal·lació d'una, realment són dues, potabilitzadores a Es Castell i una a Sant Climent. També es realitza un estudi de demanda que ens concretarà les altres mesures que s'hauran d'adoptar a fi de resoldre el problema de la contaminació per nitrats a Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula el Sr. Gornés? Té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, dia 13 de novembre del 2007, el Sr. Conseller de Presidència anunciava aquesta previsió de dues plantes potabilitzadores, com ha dit vostè, una a Sant Climent i l'altra a Es Castell. Ha passat un any, és a dir que mesures urgents, que nosaltres sapiguem, no les hem vist per enlloc, ha passat un any des d'aquest anunci, en un any no hem vist ni el projecte, no sabem ni en quina fase està, amb la qual cosa, la urgència que em posava vostè en aquest tema, no hi és.

Li he de dir que no afecta, aquest tema, només a la població de risc, sinó que tots els ciutadans de la zona de llevant estan preocupats per la mala qualitat de l'aigua. Una prova d'aquesta preocupació és l'augment del consum d'aigua embotellada amb els perjudicis que això provoca a la ja minvada economia dels nostres ciutadans.

Sr. Conseller, l'instam que estableixi les mesures correctores pertinents, a detectar i a aturar els focus d'emissió que contaminen l'aigua i a aconseguir en definitiva que els ciutadans de Menorca puguin emprar aigua potable de qualitat. Aquest sí, és un greu problema mediambiental i també de salut pública que requereix tots els esforços possibles i li demanam la màxima dedicació per esmenar-lo. Amb un anys, sobre la previsió que vostès tenien, nosaltres no tenim constància que hagin fet passes concretes, que s'hagin concretat cap d'aquests projectes. Per tant, li demanam, per favor, diligència davant aquest greu problema que preocupa -insistesc- moltíssim a la societat de Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, li voldria recordar que el problema dels nitrats a Menorca no són d'enguany, ja duen anys i tampoc no és que s'hagi fet res abans per resoldre aquest problema.

Nosaltres hem arribat a un acord amb l'Ajuntament d'Es Castell, per al qual l'Agència balear de l'aigua, és a dir la Conselleria de Medi Ambient, cedirà a l'ajuntament per ús a títol gratuït i per un termini de 20 anys una potabilitzadora que fins ara era a Muro, es desmuntarà, es transportarà i s'instal·larà a Es Castell, s'executarà també per part de la conselleria el projecte d'equipament per poder instal·lar aquesta potabilitzadora i una altra que comprarà l'ajuntament, és a dir, una nau d'ubicació de les dues línies, canonades de connexió, línia elèctrica; per la seva banda, l'ajuntament es compromet a aportar la segona potabilitzadora, a fer-se càrrec del manteniment, a executar els sondejos i equipaments de pous i a portar l'aigua, a executar el dipòsit regulador i a construir un emissari de salmorra.

Per tant, això es començarà a fer ja a fi que l'estiu pròxim estigui en funcionament. En el cas de Sant Climent s'ha arribat també a un acord amb l'Ajuntament de Maó per, a principis de l'any que ve, començar a través del Consorci d'aigua de Maó, participat per la conselleria i l'ajuntament, amb la instal·lació també d'una potabilitzadora a l'àrea d'Es Castell, amb una capacitat de 10 metres cúbics hora i amb un pressupost de 400.000 euros, per tant, aquestes dues actuacions són dues actuacions que de forma imminent vostès podran veure amb execució, sobretot la d'Es Castell i la de Sant Climent, a partir del començament de l'any que ve. A part d'això, nosaltres, a més, abans de començar a fer altres actuacions volem saber quin és exactament la situació, per això es realitza aquest estudi sobre la necessitat de demanda, no només al llevant sinó a tota l'illa de Menorca i a partir d'aquí adoptar les mesures pertinents que seran les que recomani l'estudi, que no descartam que fins i tot a la llarga es pugui parlar d'una dessaladora a la zona de Maó, però bé, en qualsevol cas això és precipitat i ho anirem concretant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt.

1.5) Pregunta RGE núm. 9536/08, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conflictes interns a la Conselleria de Medi Ambient.

La següent pregunta és relativa a conflictes interns a la Conselleria de Medi Ambient i la formula la Sra. Catalina Soler. Sra. Soler, té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia. Sr. Conseller, això és com una pel·lícula, tot va començar amb el cessament del gerent d'ABAQUA, després del cessament del gerent d'ABAQUA la que era cap de Relacions Institucionals, Sra. Margalida Munar, va passar a ser la gerent d'ABAQUA, per tant, es va quedar sense un director de Relacions Institucionals, publicat al BOIB de dia 14 d'octubre, però mentre tot això passava a la seva conselleria cessen quatre directors generals, els fan un canvi d'operació d'estètica, que ara està molt de moda, per fer exactament el mateix, els tornen a nomenar el mateix dia i els canvien el nom, als quatre directors generals, i els assignen diferents competències. Així i tot, també canvien la secretària general tècnica perquè, a un partit que són molts, han assignat un altre càrrec a qui fins ara desenvolupava aquesta tasca, a una altra administració insular, en aquest cas.

Per tant, després de tots aquests nomenaments, cessaments i tornar a nomenar, vostè creu que amb els nous càrrecs i amb els nous nomenaments han acabat els conflictes interns dins la seva conselleria?

Gràcies, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Soler. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Soler. Crec que vostès volen veure conflictes per tot, no sé el motiu, però en qualsevol cas no he detectat conflictes greus dins la meua conselleria, si no estaria preocupat. Jo tenia un problema de falta de sintonia i de confiança amb l'anterior gerent de l'Agència balears de l'aigua i aquesta situació es va resoldre amb la seva substitució. Tot allò altre no crec que obeeixi a conflictes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Sra. Soler, té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Tanta sort, Sr. Conseller, que no hi ha conflictes i que, evidentment, per falta de confiança hagi cessat el gerent d'ABAQUA. No sé què deu pensar el Sr. Conseller i sobretot els membres del Govern, perquè nosaltres hem governat i mai no ha estat necessari que una secretària general remeti una carta als directors generals amb registre d'entrada i de sortida oficial que diu tal qual "que cada un de vosaltres recordi al seu personal que l'única persona que pot entrar al meu despatx, sense cita prèvia, és el conseller". Tanta sort, l'ha nomenada vostè, tanta sort que hi té confiança.

"Per suposat que cap persona que no sigui la meua secretària no pot entrar al meu despatx quan jo no hi sigui i posar-se a mirar expedients per la meua taula". Sr. Conseller, parlem de funcionaris responsables. Quart, "que la meua secretària és l'encarregada de la meua agenda, per tant, no atendre ningú sense cita prèvia concertada per ella". A això, es diu confiança i no se li diu crisi.

Cinquè "quan tingueu una cridada meua normalment és per resoldre problemes vostres, -els ho diu als directors generals, que ho passin al personal- per tant, si no contestau quedaran sota la taula fins que pugueu contestar les meves cridades". A això se li diu bona gestió, transparència, confiar amb el personal, confiar amb els directors generals i a més amb registre d'entrada i sortida a tothom que l'ha rebut.

Sr. Conseller, efectivament a la seva conselleria les coses funcionen molt bé. Gràcies.

(Intervenció inaudible de la Sra. Presidenta a causa d'un tall de so)

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Soler. La veritat és que aquesta comunitat autònoma té molts de problemes, té molts de problemes seriosos, una crisi econòmica important i que vostè s'entretengui a analitzar la comunicació interna de la Conselleria de Medi Ambient, crec que està equivocant la perspectiva. Crec que el que ha de fer vostè és controlar la gestió d'aquest govern, crec que la gestió de la Conselleria de Medi Ambient és adequada, i deixar estar aquestes qüestions que crec que als ciutadans no els interessin en absolut. Crec que els ciutadans tenen problemes en aquests moments molt seriosos i el que hem de fer els que estam en aquesta cambra es preocupar-nos per això i no per si s'envien correus entre directors que, en qualsevol cas, sempre són per a una millor gestió de la conselleria.

Li dic la veritat, si això és el que té a demanar i a retreure a la Conselleria de Medi Ambient, realment ho devem fer molt bé. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt.

I.6) Pregunta RGE núm. 9540/08, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Institut de la Joventut.

La següent pregunta la formula, no... l'han retirada també, la relativa a l'Institut de la Joventut? Queda doncs també retirada, retirada eh?, no ajornada? Retirada.

I.7) Pregunta RGE núm. 9541/08, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de residus als ports.

La següent pregunta és la número 7 i és relativa a la gestió de residus als ports que formula el diputat Joan Boned i Roig. Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats després del moment còmic de la passada pregunta sobre la gestió del Govern, passem a parlar de coses més serioses i volia comentar que el litoral de les nostres illes i la seva preservació és una part i és un element important en la política de preservació territorial a les nostres illes, com ho són totes aquelles iniciatives que van destinades de manera genèrica a la millora de la qualitat ambiental.

Per això, Sr. Conseller de Medi Ambient, li volíem preguntar, quines actuacions ha duit a terme l'entitat Ports de les Illes Balears en relació amb la gestió de residus al ports de la nostra comunitat autònoma que són de gestió directe?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Contestarà el Sr. Grimalt.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert).

Moltes gràcies, Sr. Boned, efectivament la Conselleria de Medi Ambient una cosa que sí li preocupa és que als ports de gestió de la conselleria es faci una gestió adequada de residus. Evidentment, el fet que a l'entitat Ports de les Illes Balears a aquesta legislatura depengui de la Conselleria de Medi Ambient ens obliga a fer un especial esforç en aquest tema. Ports a les Illes Balears en aquest moment recull residus sòlids urbans, fa recollida selectiva i recull residus perillosos i especials. Pel que fa als residus sòlids urbans tots els ports, òbviament, tenen contenidors de recollida de residus urbans amb una freqüència mínima de cinc vegades setmana en temporada alta i tres en temporada baixa i s'han reubicat aquests contenidors amb mampares per resguardar-los i donar una millor imatge dels ports.

En relació amb la recollida selectiva tots els ports de gestió directe tenen contenidors amb recollida selectiva de vidre, envasos i paper, també s'han incorporat amb mampares protectores que evitin la mala imatge que puguin donar i també protegeixin la recollida selectiva. Quant a residus perillosos o especials, que són als que realment se'ls ha de fer una atenció prioritària, en aquests moments tots els ports tenen recollida d'aigües de (...) residuals, olis minerals, bateries, filtres d'oli, envasos plàstics contaminants, metàl·lics contaminants, pots d'aerosols, absorbents contaminants, tubs fluorescents, restes de pintura i s'han instal·lat recintes tancats pels emmagatzematges segurs d'aquests residus perquè, òbviament si no estan en llocs tancats, un moment donat es poden escampar o es poden fer actes vandàlics. També s'han començat a instal·lar contenidors per a la recollida de residus de piròtecnia marina, les bengales, a la majoria de ports, també confiam que aviat estigui implantat a tots els ports.

Per tant, s'intenta fer una gestió adequada i acurada dels residus perquè al final és un element important de cara a la preservació del medi ambient. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula el Sr. Boned?

I.8) Pregunta RGE núm. 9542/08, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Turistec.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa a Turistec, que fa la Sra. Aina Crespí. Té la paraula.

LA SRA. CRESPI I PRUNÉS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Turistec és un encreuament d'empreses de tecnologia de la informació i la comunicació, TICS aplicats al turisme de les Illes Balears. Aquest clúster va ser creat amb el suport del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme on entre els socis institucionals de les Illes Balears

trobam el Govern, la Universitat, Fundació Universitat Empresa, la Fundació per a la formació i la recerca, l'IBIB, el Parc BIT juntament amb altres empreses d'àmbit privat. Turistec és un clar exemple de l'impuls que dona aquest govern al Parc Bit i a l'importància de la innovació i el desenvolupament tecnològic en sectors tan estratègics com el turisme i en moments econòmicament tan delicats com aquest.

Jo voldria demanar al Sr. Conseller d'Economia, Hisenda i Innovació fins a quin punt s'han ajustat els resultats assolits als objectius presos per Turistec?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Crespí. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, bé, Turistec efectivament és un clúster que es va formar el desembre del 2007 i que és un dels objectius fonamentals del Pla de la Ciència que està treballant el Govern amb perspectives que s'aprovi el més aviat possible.

És important al nostre parer retenir un seguit de dades molt significatives d'aquest clúster empresarial. És el primer clúster industrial de les Illes Balears en aquests moments, compost per 60 empreses, totes elles de tecnologia informàtica, amb la participació del Govern i amb un esment específic per part del Ministeri de Turisme, en relació amb una agrupació empresarial innovadora, un reconeixement com a grup empresarial innovadora. Però m'interessaria molt comunicar-los un seguit de dades que em semblen molt potents d'aquest clúster.

Turistec en aquest moment té un catàleg de 115 solucions tecnològiques per a tota la cadena de valor del turisme de masses. Això crec que és molt important i de resolució recent. Més de 3 milions de llits a tot el món es gestionen des del Parc BIT en aquests moments a través de les empreses de Turistec, més de 50 amarraments també a nivell de totes les illes, més de 3.000 bars i restaurants a través d'aplicatius de comandes, facturacions i reserves, 20 companyies aèries d'àmbit internacional s'estan gestionant des del Parc BIT, 25 aeroports internacionals tenen participació de tecnologia balear d'alt valor afegit i informació telemàtica i informàtica, a banda, de *rent a cars*, camps de golf, centres d'oci, etc.

Volem dir amb tot això que l'aposta que hem fet per aquest tipus d'organització empresarial d'alt valor afegit, pensin que al Parc BIT en aquests moments hi ha 2.200 persones fent feina, el 60% de les quals són persones amb titulació mitja-alta, amb un alt valor afegit en termes d'economia i el coneixement, això és allò que al nostre parer concreta aquest canvi de model de què sempre parlem. No és un tema estrictament teòric, és un tema que es concreta en xifres i la darrera és la que el president ha comentat en algunes ocasions en les seves compareixences. L'aportació d'aquestes activitats de noves tecnologies de la informació i la comunicació al PIB balear en aquests moments està al 5,6%, és a dir, 3 vegades més que a l'aportació de l'agricultura per exemple i molt en la línia d'arribar a allò que

el Pla Avanza determina entorn de l'11% que seria l'escenari escaient al voltant del 2012.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula? No.

I.9) Pregunta RGE núm. 9531/08, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorca, relativa a ports de les Illes Balears.

Doncs la següent pregunta és relativa als ports de les Illes Balears. La formula el Sr. Vicens. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Hi ha una gran demanda d'amarraments a les nostres illes, és una cosa ben sabuda, a causa bàsicament del turisme nàutic i de lleure. Això fa que de qualque manera s'intentin fondeigs incontrolats. Hem vist diverses iniciatives per part de la Conselleria de Medi Ambient i voldríem saber quants d'amarraments s'han creat amb les reordenacions dels ports des de principi de legislatura?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies Sra. Presidenta. Efectivament, a la conselleria a principi de legislatura ens vàrem trobar amb la necessitat de combinar coses difícilment combinables, o amb una certa dificultat. Per una banda, la gran demanda de places d'amarrament durant els mesos d'estiu i la necessitat de reduir els fondeigs d'embarcacions a les nostres costes, ja que d'aquesta manera protegim la posidònia i per altra banda donam més seguretat a les embarcacions. Tot això per una banda. I per altra banda, les exigències de sostenibilitat i de preservació del litoral i de l'entorn natural. I el compromís assumit pel pacte de legislatura de no crear nous ports esportius ni macro ampliacions durant aquests quatre anys.

Per això, la manera d'intentar conciliar tots aquests elements ha estat optimitzar el mirall d'aigua dels ports existents, reorganitzar els amarraments i instal·lar molls i illetes provisionals. Per fer una mica de balanç del que s'ha fet fins ara sobre les actuacions que s'han duit a terme: s'han creat un total de 942 places d'amarrament, de les quals 574 han estat en els ports de gestió directa i 368 als ports de gestió indirecta: Dels ports de la conselleria, per assenyalar els que hi ha hagut major creació d'amarraments, destacaria el Port d'Andratx amb 139; el Port de Pollença amb 26; el Port de Fornells amb 146; Portocolom 154, i el Port de Sant Antoni 66. D'aquesta manera hem intentat ordenar millor els llocs existents i, per tant, aprofitar millor l'espai. I per altra banda molls i illetes provisionals, sempre desmuntables, pensam que la preservació

de l'entorn està garantida i per altra banda donam un servei que en aquests moments té una gran demanda.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt.

I.10) Pregunta RGE núm. 9537/08, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni ferroviari.

La següent pregunta és relativa al conveni ferroviari i la formula el Sr. Joan Flaquer. Té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, molt recentment s'ha signat el Conveni de col·laboració entre l'Estat i la comunitat autònoma en matèria d'inversió ferroviària. La pregunta és quina és la valoració que vostè en fa del contingut d'aquest conveni i si vostè considera que les expectatives i les aspiracions d'aquesta comunitat autònoma quant a inversió en matèria de ferrocarril queden culminades o no mitjançant aquest conveni?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el Govern de les Illes Balears en fa una valoració evidentment molt positiva d'aquest conveni, perquè ens permetrà executar els compromisos que aquest govern havia establert per a aquesta legislatura. Evidentment no compleixen totes les expectatives que té en matèria ferroviària la comunitat autònoma i com sap vostè vénen de molt enrere i, per tant, és un finançament que és totalment just per a les Illes Balears.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo not a faltar, Sr. Conseller, el to reivindicatiu que el seu grup, que el seu partit ha tengut sempre quant a les inversions i al tractament del Govern de l'Estat cap a les Illes Balears. I el not a faltar de manera molt especial en la valoració d'aquest conveni per dos motius molt senzills i que m'agradaria intentar posar de relleu en aquesta pregunta.

En primer lloc, no podem desconeixer que el seu grup i tots els grups d'aquesta cambra en el seu dia varen votar una resolució en aquest parlament, una proposició no de llei, allà on exigien tots per unanimitat la inversió d'un 2% del Pla estatal d'inversions en matèria de ferrocarril a les Illes Balears. Una inversió del 2% que s'aproximaria als 2.000 milions d'euros. Per tant, en aquests moments parlem d'un conveni que ha firmat vostè fa molt poc d'uns 444 milions i estam parlant que l'Estat ha donat compliment a un 20% d'allò que tots els grups parlamentaris, el seu inclòs, van considerar que era la inversió justa en matèria de ferrocarril en aquestes Illes Balears per part de l'Estat. Un 2% que no s'aproxima per tant, a la quantitat que vostè ha firmat amb el ministeri. Això per un costat. Per tant, em pareix que la voluntat d'aquesta cambra ha estat una vegada més trepitjada i ignorada pel Govern de l'Estat a l'hora de quantificar aquestes inversions.

En segon lloc, li he de dir que la valoració d'aquest conveni tampoc no pot ser positiva perquè hem de llegir la lletra menuda, la lletra petita d'aquest conveni. Aquest conveni parla efectivament de 444 milions, però doblers efectivament compromesos, doblers derivats de la signatura d'aquest conveni hi ha l'annualitat d'enguany de 3 milions i l'annualitat de l'any que ve de 25 milions. Quan llegim, ara que ja tenim el conveni, ara que vostè ha vingut a bé passar-nos aquest conveni, quan llegim la quarta clàusula que parla del finançament, diu ben clarament que al marge d'aquestes dues quantitats, 3 milions enguany i 25 l'any que ve, la resta de quantitats fins arribar als 444 milions, és a dir, els 416 milions restants, queden pendents de negociació i d'addendes en aquest conveni que vostè ha signat.

Per tant, vostès, Sr. Conseller, Sr. President, si m'ho permet, Sr. Conseller d'Hisenda, han venut fum, fum i fum amb aquest conveni. Dels 444 milions que vostès prediquen només en tenen compromesos 28, molt lluny dels 444 i ja no li parl dels 2.000 milions que ens correspondrien si haguéssim fet efectiu el compromís d'aquesta cambra. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Vicens té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el to reivindicatiu li puc assegurar que sempre hi serà perquè entre altres coses sap vostè que des del 94..., millor dit des del 98 en què hi ha la Llei de règim especial, els 8 anys de govern del Partit Popular i els 4 de govern del PSOE no varen donar mai un sol euro en

matèria ferroviària. Per tant, aquest to reivindicatiu li puc assegurar que la meua conselleria i aquest govern el tindrà.

Per altra banda el que vostè veu com a negociació que falta negociar, doncs senzillament són bones condicions del conveni, el que s'ha de precisar després és la proposta que farà la inversió el 2010 i el 2011, cosa que és beneficiosa per a la comunitat autònoma perquè els projectes evidentment s'han hagut de redactar perquè no en teníem cap de redactat.

Miri, jo entenc que a vostès els sigui difícil haver d'admetre que aquesta conselleria i aquest govern han realment aconseguit un finançament estatal com mai no s'havia fet, i aquesta realitat és innegable. Vostè li pot posar tots els matisos i dubtes que vulgui. A més a més, s'ha de recordar que en aquesta comunitat autònoma es va aprovar un pla director sectorial de transports, el varen aprovar vostès, sense cap tipus de finançament i que durant els anys 2005, 2006 i 2007 vostès no varen fer cap nova línia, ni cap ampliació precisament del Pla director sectorial que vostès havien aprovat, la qual cosa també ja em dirà vostè quina herència!

A més a més, la realitat és que molt tossuda. Resulta que qui ha estat fent feina en tren en aquesta comunitat ha estat abans el pacte de progrés i ara, amb 444 milions d'euros, farà feina aquest govern. Vostè dirà el que vulgui, però s'ha signat un conveni. Per tant, aquesta és la veritat i ja li pot posar vostè matisos. L'únic que li recordaré és que vostès, que creien tant en el tren, resulta que els anys 2005, 2006 i 2007 d'aquest mateix Pla director de transports que vostès varen aprovar, no varen ser capaços, no ja de fer projectes, sinó ni tan sols de fer avantprojectes per això que suposadament vostès diuen que hi creien tant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

I.11) Pregunta RGE núm. 9535/08, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures fiscals per pal·liar la crisi econòmica.

Passam a la següent pregunta, és relativa a mesures fiscals per pal·liar la crisi econòmica. La formula el Sr. Francesc Fiol. Té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, se va aprovar dia 10 d'octubre el Decret Llei 1/2008, m'he assabentat que dimarts que ve es discutirà en aquest plenari la seva convalidació, allà on es plantejaven tot un seguit de mesures de caràcter tributari adreçades a pal·liar, a limitar la crisi econòmica que patim, algunes relatives a inversions en habitatge habitual sobre el tram de l'IRPF, successions, donacions i transmissions.

Bé, naturalment nosaltres en primer lloc volem dir que consideram que aquest decret llei sostreu en el debat parlamentari d'allò que hauria d'haver estat la llei d'acompanyament, vostès bravegen enguany que no hi haurà llei d'acompanyament. No n'hi haurà perquè hi ha un decret llei que substitueix la llei d'acompanyament. Això ho discutirem naturalment dimarts que ve.

L'objectiu de la pregunta és que vostè va manifestar en roda de premsa, està aquí escrit, que això suposaria un estalvi fiscal d'uns 27 milions d'euros en el seu conjunt. Bé, nosaltres pensam..., no personalment, sinó la gent experta amb qui feim feina, que aquesta és una exageració i una desproporció respecte de la realitat. Naturalment, benvingudes siguin totes les mesures d'estalvi que beneficiïn els ciutadans davant d'una situació de crisi. Però pensam que, primer, aquesta és una quantitat desproporcionada i li demanam, per tant, que expliqui de quina manera s'arriba a aquesta xifra. I també pensam, en tot cas ho desenvoluparé a la contestació segons el que em digui, que aquestes són mesures segurament insuficients.

Essencialment m'agradaria que ens expliqués com arriba a aquesta xifra. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Per part del Govern el Sr. Manera té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta que vostè em formula és si consideram que les mesures fiscals aplicades a aquest decret llei són adients o són escaients per a la comunitat autònoma. La resposta que jo li he de donar és que sí, tenint presents, com vostè sap bé, els marges de maniobra que té una comunitat autònoma en termes de política econòmica. Sabem que els marges són els que són i no els que voldríem que fossin. Des d'aquest punt de vista el decret llei crec que sintetitza molt bé el plantejament fiscal del Govern, que és adreçar la seva voluntat de reducció de la pressió fiscal als col·lectius més vulnerables i a les empreses familiars. La quantitat que vostè esmenta, 57 milions d'euros, és el benefici fiscal calculat en tota l'aplicació d'aquestes tretze mesures fiscals. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres observam que aquestes mesures són positives, algunes especialment, no m'importa dir-ho, molt positives com la compra de béns immobles que patrimoni (...) a les empreses, tot això està molt bé ajudar en aquestes situacions, és obvi i no ho discutim. Però de totes formes creim que aquesta quantitat que vostè maneja és desproporcionada, exagera i el temps ens ho dirà, sobretot en una època allà on aquestes mesures per a l'adquisició d'habitatge quan pràcticament aquest és un mercat aturat, ens fa difícil saber com s'ha pogut calcular per arribar a aquestes quantitats que vostè maneja. I per altra banda seran absorbides

pels impostos que el Govern de l'Estat ens aplicarà, els increments que són superiors a aquesta quantitat que vostè considera que aconseguirem estalviar. Per tant, *lo comido por lo servido*, com es diu en castellà.

Però en qualsevol cas, com que aquest és un debat que es reproduirà més profundament el dia de la convalidació en aquesta llei d'acompanyament fallida i que suposarà aquesta aprovació d'aquest decret llei, la setmana que ve ja tindrem ocasió de discutir aquesta qüestió. Però creim que no hi ha un tractament adequat del tram de l'IRPF, creim que es podria fer més i que es podria generar més estalvi. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Efectivament, com vostè diu, això es discutirà la setmana que ve. De totes maneres jo li he de dir, no em resigno a comentar-li que les mesures econòmiques que es varen comunicar el mes de juliol en aquesta cambra i que tenien un caràcter de celeritat i d'urgència, s'han concretat pas a pas. És per això que el Govern avança el decret llei en mesures fiscals i no el remet a la llei d'acompanyament que seria retardar encara molt més l'aprovació d'aquestes mesures.

Sr. Fiol, jo no li he de recordar el que vostès feien amb la llei d'acompanyament. Nosaltres ens limitam a fer mesures estrictament fiscals, i aquesta és la realitat. Aquestes mesures fiscals les avançam per un motiu de celeritat de la crisi econòmica. Si ho traslladéssim a la llei d'acompanyament, segur que vostè em diria que estic tardant a aplicar-les. Vostè discutirà la setmana que ve i el seu grup les mesures, però evidentment la llei d'acompanyament és una llei de mesures tributàries i fiscals. En el moment que això es tira endavant, aquest govern el que farà serà no utilitzar-la per ficar-hi altres coses. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera.

I.12) Pregunta RGE núm. 9538/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció del camp de golf de Son Baco.

Passam a la següent pregunta, relativa a la construcció del camp de golf de Son Baco. La formula la Sra. Maria Rosa Estaràs. Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, la meua pregunta és entorn al projecte de camp de golf i oferta complementària de Son Baco a Campos. El conseller de Mobilitat del seu govern, el Sr. Vicens, i també el PSM, han rebutjat aquest projecte, a més creuen que és innecessari i que no s'han de fer més caps de golf.

Dins el seu govern el nou conseller de Turisme i també el d'abans, el Sr. Nadal, en representació d'Unió Mallorca, aposta per la construcció de camps de golf i concretament del de Son Baco. Així ho va fer constar a la primera Fira de la Sobrassada a Campos i a l'encontre que va tenir lloc la passada setmana amb la Federació Hotelera, on el conseller de Turisme del seu govern digué que "*Son Baco se hará contra viento y marea*".

L'opinió de l'ajuntament i del batle és que Son Baco s'ha de fer i, per tant, l'opinió majoritària de l'ajuntament és que Son Baco s'ha de fer. Mentrestant, la seva presidenta del Consell de Mallorca retirà de l'ordre del dia de la Comissió Insular d'Urbanisme la caducitat d'aquest expedient que havia demanat el GOB i varen dir que s'ho tornarien pensar per veure què en pensava l'ajuntament. El seu pacte de governabilitat digué que no faria camps de golf amb oferta complementària. El seu conseller de Turisme, Sr. Buils, autoritzà aquest any 2008 la llicència prèvia hotelera per a un hotel de 5 estrelles, amb 144 unitats d'allotjament i 328 places per a l'oferta complementària del golf de Son Baco.

La meua pregunta és, si un conseller del PSM diu que no, un altre d'UM diu que sí, l'ajuntament diu que sí i el Consell Insular de Mallorca del PSOE demana temps mort, vostè què farà, Sr. President?

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Jo el primer que faré serà respectar les competències de les institucions i en aquest cas del Consell de Mallorca i de l'ajuntament, que són els que tenen les competències. I vostè em demana a la pregunta quina és la meua opinió, i la meua opinió queda ben plasmada a la Llei de mesures urgents que va aprovar aquest govern i dins el pacte de govern, que diu el criteri que hi ha d'haver restrictiu respecte del camp de golf i fora oferta complementària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Quan un no vol contestar sol dir que no és de la seva competència, però vostè va fer un pacte de governabilitat on vostè va dir que no faria camps de golf amb oferta complementària. En qualsevol cas sí, Sr. President, és de la seva competència perquè fa un parell de mesos el conseller del seu govern, del qual tots vostès són corresponsables, firmà la llicència turística prèvia per a l'oferta complementària. Per tant sí n'és competent.

Jo el que li diré és que el poble de Campos té dret a saber quins són els projectes que es faran i necessiten saber també la seva posició i la del seu govern. No és possible avui estar al capdavant d'un govern, que un conseller diu blanc i l'altre diu negre, mentre darrere la Sra. Armengol li apunta el que vostè ha de dir. Demuestra, Sr. President...

(Remor de veus)

...moltíssima improvisació, absència de coordinació, manca cohesió, unitat de criteri i unitat d'acció i, cregui'm, això genera desconfiança, la desconfiança genera falta de credibilitat i això augmenta sense cap dubte al crisi econòmica.

Per cert, record que va ser vostè que va dir que el turisme havia de ser un tema d'estat i havia de sortir del debat polític, i li dic que segons el conseller Nadal els temes dels camps de golf ajuden a la desestacionalització i per tant són també un tema de turisme. Com quedam, Sr. President?, és un tema d'estat o no és un tema d'estat?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs.

(Aplaudiments)

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Estaràs. Efectivament és un tema d'estat, és un tema molt important en aquesta comunitat el turisme. Dir que en relació al camp de golf ja li he dit el que diu el pacte: criteris restrictius i fora oferta complementària, la qual cosa no vol dir fora camp de golf. Per tant, camps de golf, també n'hi pot haver.

Segurament el conseller de Turisme anterior no podia fer res pus perquè vostè va aprovar aquesta llicència, i en aquests moments el que hi ha en estudi dins el consell insular és una possibilitat de caducitat, i el que ha fet el consell insular ha estat, després que la ponència tècnica digués que efectivament es podia aplicar la caducitat, abans de prendre cap decisió obrirà unes mesures preliminars per parlar amb l'Ajuntament de Campos, com és natural, que és l'altra institució implicada en aquest tema.

Per tant el normal és que les coses es facin parlant, escoltant tothom i amb criteri, Sra. Estaràs.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

(Aldarull a la sala)

...Sr. Antich.

II. Interpel·lació RGE núm. 4383/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per tal d'estimular l'ocupació i l'estalvi familiar.

I a continuació passarem al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a mesures per tal d'estimular l'ocupació i l'estalvi familiar. Pel Grup Popular té el seu portaveu la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats, senyores i senyors membres del Govern. Aquesta és una interpel·lació presentada en el Registre d'aquesta cambra el mes de maig, quan el resum executiu elaborat per la Conselleria de Treball en relació al primer trimestre i la situació econòmica i laboral de les nostres illes deia -i llegiré bastant textualment- el següent: "El PIB ha davallat fins a un 2,7%. La construcció en el mes de març..., els projectes del Col·legi Oficial d'Arquitectes de les Illes Balears tenen més d'un 40% manco de projectes del mateix mes del 2007. La compravenda ha baixat un 38% dels habitatges. Ha disminuït el grau d'ocupació hotelera un 4,83%", etc., etc.

Açò va fer..., bé, en aquell primer trimestre l'EPA registrava ja 58.300 persones desocupades, el que representava un 22% manco, perdó, més de persones desocupades que el mateix trimestre, el primer, de l'any 2007. Com s'ha traslladat..., com s'ha traslladat... No se sent? Com s'ha traslladat aquell plantejament a data d'avui és normal que tornem a situar la diagnosi laboral, econòmica i d'estalvi també a dia d'avui.

Començaré per l'estalvi, i llegiré també textualment les notícies de les darreres setmanes en relació a l'estalvi. Açò, per exemple, són opinions que diré del vicepresident del Govern, Sr. Solbes, o també l'opinió del Sr. Fernández Ordóñez a una reunió del Consell Superior de Caixes d'Estalvi. En definitiva, l'opinió a dia d'avui en relació a l'estalvi és que la crisi econòmica "y el miedo a sus efectos ha hecho que los ciudadanos incrementen su tasa de ahorro, que en el segundo trimestre de este año se situó en el 14% de su renta disponible". El miedo ha situat una part important dels recursos necessaris per a la circulació de doblers a Espanya en una situació d'estancament. El Sr. Solbes deia la setmana passada: "Existen factores que hacen prever nuevos incrementos de la tasa de morosidad en el sistema financiero español. Estoy preocupado por el rápido incremento de esta tasa". I el Sr. Miguel Ángel Fernández Ordóñez, que és el governador del Banc d'Espanya, a una reunió de la Confederació de Caixes d'Estalvi, de *Cajas de Ahorro*, deia que "he advertido que es necesario hacer frente sin tardanza al aumento de la morosidad". Els indicadors de confiança empresarial, en

l'opinió del Consell Superior de Cambres de Comerç que ha fet pública el dia 21 d'octubre, és a dir, fa molts pocs dies, ens situa en el quart mínim històric de l'índex de confiança dels empresaris, un -19,4, és a dir, un 19,4 per davall del 0. I la situació de les expectatives o els resultats dels indicadors d'expectatives també amb un -22,4%.

L'EPA, no la retrauré. Per cert, Sra. Consellera, sí que li demanaré que ens expliqui per què vostè diu que la situació d'aquest increment de la taxa a l'enquesta de població activa, de la taxa d'atur en un 120%, 121% pràcticament, s'ha d'explicar amb l'increment de la població activa. Açò, Sra. Barceló, vostè sap que és impossible; si mira l'estadística veurà que la població activa ha pujat 27.500 actius més, i al mateix temps, en el mateix període, els aturats, més de 30.000 més. És a dir, en termes absoluts! Com pot explicar que en termes absoluts els actius, que són manco en increment que els aturats, justifiquin l'increment de la taxa d'aturats? És a dir, hem de fer un bon diagnòstic perquè les solucions siguin bones, però no podem sortir i dir a l'opinió pública..., jo diria que disbarats com aquests. Jo no sé qui l'ha assessorada amb açò però basta que llegeixi l'estadística per veure que açò no és així. I les estadístiques, o els gràfics de les estadístiques, que potser són més bons d'entendre per tothom, ens mostren que les taxes anuals, tant registre d'aturats com registre d'ocupats -aquest és d'aturats-, ens mostren una escalada tremenda pel que fa al darrer any i a les darreres dades.

És per tant importantíssim i urgentíssim prendre mesures, i està molt bé..., hem parlat aquí a una pregunta que ha fet el Sr. Fiol sobre mesures fiscals, però les mesures fiscals serveixen pel que serveixen i per a qui serveixen. Per tant hauríem de parlar, i el sentit de la interpel·lació, que és de quatre línies, el vull ampliar amb el que explicaré ara, de les següents preguntes o demandes d'informació per part del Govern.

Miri, crec que hi ha d'haver mesures que jo diria que són sociolaborals, o laboral i socials a la vegada, i que han d'anar dirigides especialment a aquelles persones que incrementen les llistes de persones inscrites en el Servei d'Ocupació de les Illes Balears i que dels serveis d'orientació, que jo esper que facin feina matí i horabaixa a totes les oficines en tota aquesta època que tenim aquesta situació, perquè ja es van incorporant, per fi, els orientadors finançats per l'Administració central, i aquesta orientadors ens facin exactament la ubicació, les característiques i la situació professional, personal i familiar de necessitats de cada un d'aquests inscrits, de tal manera que vostè i la resta de membres del Govern que s'hagin d'implicar en aquestes solucions i projectes puguin establir mesures perquè a aquelles persones que no tenen ni feina, ni recursos de prestacions per l'atur, ni subsidis, ni altres situacions de sosteniment i obligacions, puguin com a mínim tenir garantit a través de l'organització que hi hagi entre ajuntaments, consells, ONG i Govern, l'aliment, la roba i les prestacions mínimes vitals, inclòs l'habitatge. Aquestes, per tant, són mesures anticrisi a favor de persones amb cara i ulls, identificades des dels serveis d'atenció en el SOIB.

També crec que les mesures fiscals que ha explicat el conseller d'Hisenda, les 13 mesures que efectivament hem de valorar com a positives, tot el que siguin mesures a favor de millorar el finançament i evitar escanyament del nostre sistema productiu i de les persones físiques és positiu en aquesta època, però jo crec que també s'ha de fer alguna cosa, i aquí és el sentit de l'estalvi, perquè els recursos que s'estalviïn puguin ser utilitzats amb garantia pel nostre sistema productiu, per tant que hi hagi disposició d'aquests recursos amb garanties per part de les empreses, especialment petita i mitjana empresa, a fi d'evitar escanyaments que segurament es poden evitar simplement renegociant alguns dels deutes o de les necessitats de circulants que tenen.

No li deman -i açò li ho dic perquè no dediquem temps a açò-, per tant, sobre les mesures ja explicades, les 13 fiscals que ja han explicat, ni tampoc les polítiques actives ordinàries, és a dir, escoles taller, corporacions locals, convocatòries de formació...; tot açò ho coneixem i és bo. El que li deman en aquesta interpel·lació, Sra. Consellera, són mesures afegides a les ordinàries típiques de cada any i finançades per l'Administració que permetin fer front a la crisi, i que en aquest cas em referiria a polítiques no només de treball en favor dels treballadors, que n'hi ha d'haver, sinó també polítiques d'inversió. I li diré més; com que aquesta crisi ni existia ni la tenien prevista, no m'expliquin els 20.000 habitatges que duia en el programa el Partit Socialista, no me'ls expliquin. Aquesta és una política ordinària prevista en el seu programa electoral no per fer front a una crisi o millorar una situació. Ni tampoc les 5.000, que aquesta era una política programada i pactada en el moment en què encara vostès ni reconeixien que hi hagués ni tan sols l'alentiment (...) la crisi. Aquí aquesta interpel·lació està plantejada per saber mesures afegides a una situació que ha sobrevingut a la comunitat, nacional, internacional i de les Illes Balears, i que per tant esperen, les necessitats provades per aquesta nova situació, que hi hagi noves actuacions i nous programes.

En concret, s'ha incrementat la inversió pública en projecte d'obra pública?, que són actuacions que permeten millorar la competitivitat i la modernitat de les Illes Balears. Naturalment no em diguin els amarratges, que sí que és una acció d'aquestes però que segurament no és anticrisi, que sí que millora la competitivitat i l'oferta d'oci i de serveis als ciutadans. Li deman, li deman mesures, acords i recursos afegits. Li deman una altra cosa: seria possible per al Govern intentar negociar, ja que té tantes dificultats per aconseguir un bon nou règim financer per a la comunitat autònoma, que l'Estat contribueixi a pagar el deute que tenim a causa d'aquesta manca de finançament anterior? No seria possible arribar a un acord perquè com a mínim aportin per pagar els interessos i tornar el capital que tenim dels deutes que no són atribuïbles més que a allò d'una falta de finançament comparable al finançament per càpita de la resta d'espanyols?

Indústria, Comerç i Energia. Vaig llegir ahir a la pàgina del Govern que avui la consellera firma amb PIMECO, amb Sa Nostra, un finançament del circulants o una ajuda per al refinançament de circulants (...). Aquesta és una bona mesura; no sé de quin importància és perquè no ho deia la notícia, però aquesta és una bona mesura; ampliï-la al màxim, que ISBA, qualsevol petita i mitjana empresa de les Illes Balears que necessiti finançament, hi pugui anar, i que aquesta entitat pública pugui recórrer a qualsevol entitat financera i aconseguir aquest circulants que fa falta per evitar escanyament. És a dir, no només han de reduir l'atur, no només han d'evitar que persones contractades, tercers, per empresaris vagin a l'atur, sinó que han d'evitar sobretot que s'aturin les empreses. Les empreses en aquest moment escanyades econòmicament segurament és cert que no troben altra manera de fer rendible la seva activitat que llevant, acomiadant persones que fa anys que fan feina amb ells, perquè açò és l'únic que els permet... Tenc una dada aquí esborronant i que a més és actual: són més de 99.000 persones, exactament en el tercer trimestre d'enguany a nivell espanyol 99.100 treballadors amb contracte indefinit, que s'han vist fora de la seva feina, només en aquest trimestre. I en canvi de contractes temporals 7.800 expedients. Aquesta és una inversió del que succeïa, on sempre els temporals eren les persones que acabaven essent acomiadats. Crec que l'eina més important per combatre l'increment de l'atur és combatre que s'aturi l'activitat empresarial.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Per part del Govern la Sra. Barceló té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Joana Maria Barceló i Martí):

Molt bon dia, senyores diputades, senyors diputat, Sra. Presidenta. Jo estic d'acord fonamentalment amb el portaveu del Partit Popular que m'ha precedit, evidentment. Un del camps a l'hora de treballar per fer front a l'atur dins una crisi econòmica, una crisi, una gran crisi de la globalització, segurament la primera que necessitarà de respostes globals emperò sobretot i també de respostes i d'actuacions locals, i per tant en la mesura que puguem i des de tots els fronts és imprescindible actuar.

Actuar -i començaré pel darrer que ha assenyalat- per mantenir i reforçar tot el que és l'entramat empresarial, evidentment amb tot el que implica de circulars d'Indústria, Comerç i Energia, els convenis que avui se signen; o en tot el que fa referència, i també ho hem d'assenyalar, als crèdits ICO per a emprenedors, per a petites i mitjanes empreses, amb una aportació de 30 milions d'euros. Evidentment hem de plantejar mesures de suport a les empreses; n'hi ha diferents, des del manteniment dels llocs de feina per combatre l'estacionalització; pel que fa referència al manteniment dels llocs de treball per fer-los més estables enfront de flexibilitat, com per donar suport d'inversió a les empreses.

Però evidentment en una crisi econòmica com la que vivim i que vostè ho ha assenyalat, el que preocupa i sobretot ens ocupa d'una manera molt urgent i des d'una conselleria de Treball i Formació és donar resposta a les persones aturades. Aquest és un element clau al marge, repetesc, d'una acció transversal de tot un govern que evidentment ha de mantenir i incrementar les inversions, accelerar aquest procés d'inversions per mantenir tot el que implica d'activitat productiva al màxim obertes, com també evidentment establir tot el que implica d'ajut a les empreses i als treballadors.

Però vertaderament és clau treballar sobre l'atur, treballar sobre l'atur, i des d'aquesta conselleria jo li puc assenyalar que amb total confiança i sense el més mínim dubte, des de l'acord iniciat i treballat amb empresaris, sindicats i institucions, es prenen totes les mesures possibles per combatre i fer front a l'atur; mesures concretes i urgents al voltant d'aquesta conjuntura que vivim, però també mesures estructurals perquè és imprescindible entendre el que és crisi, que és canvi i oportunitats, per també aprofitar aquest dur entrebanc per anar resolent o anar treballant cap a una economia més competitiva, més sostenible, més justa i on el treball sigui més estable i més qualificat, i on puguem, enfront dels creixements econòmics tan importants que s'han donat fonamentats en la construcció, siguem capaços de créixer amb les oportunitats que tenim en tot el que és el món dels serveis de les noves tecnologies en tots els seus camps.

Per tant en aquest sentit són importants mesures urgents, però també sempre posant la vista en les mesures estructurals per ajudar precisament en tot el que és -i ho repetesc- un canvi de model que ha de ser més sostenible. I aquestes són les oportunitats que ens ha de donar aquesta situació de crisi que vivim si som capaços de construir aquestes oportunitats entre tots i també en aquesta crida o en aquesta construcció torn repetir la convidada al Partit Popular.

Bàsicament, sí que m'agradaria assenyalar per actuar respecte de l'atur i intentaré explicar-los les mesures extraordinàries i que no ens fem molt enfora de les dues úniques propostes que he trobat del Partit Popular en aquest darrer temps, des que ha començat la crisi fins ara, les darreres mesures, o les úniques mesures que he trobat són les presentades el mes d'octubre, la setmana passada, com a resultat de les mocions del debat de l'estat de la comunitat; dues que, amb una redacció tal vegada un poc, com li diria, un poc especial, en el fons nosaltres ja aplicam. I açò és que voldria assenyalar, amb tot l'ànim de trobar punts d'acord per anar avançant en les polítiques lligades al foment de l'ocupació.

Però sí assenyalar que, per arribar a acords, i crec que açò és fonamental quan parlem d'ocupació, quan parlem de treball és necessari evidentment trobar uns espais d'acord en l'anàlisi de la situació. I evidentment el mercat laboral de les nostres illes té característiques prou distintives com són la dura estacionalitat, la baixa qualificació, el gran pes de la construcció, lligat a aquesta bombolla immobiliària que hem viscut i que es va accelerar d'una manera molt potent l'any 2007; però també el fet del fracàs escolar, menor nivell educatiu i la més prompta incorporació dels joves al mercat laboral són elements característics del nostre mercat laboral. Un mercat laboral que també, però, hem de ser capaços de transmetre, precisament, perquè ha dit vostè a la seva intervenció, hem de

ser capaços de combatre l'esforç i de donar missatges de confiança; també tenim espais on els indicadors a les nostres illes no són tan negatius.

Encara que sigui aquesta elevada taxa d'activitat, 7 punts per damunt de la mitjana espanyola, la taxa d'ocupació, també molt per damunt de la mitjana estatal, la capacitat de crear ocupació, fins i tot amb baixos creixements de la producció, amb una taxa d'atur de llarga durada la més baixa de l'Estat -açò ens recordaven ahir amb la presentació del CES-, i repetesc, amb tot un munt d'oportunitats per explorar, des de la desestacionalització, amb projectes concrets, com el turisme social europeu, com també amb tot el que implica del món dels serveis turístics, educatius, llei de dependència, mediambientals.

I amb atur que també voldria assenyalar, i aquí hi ha l'element que vaig intentar explicar, no justificar la taxa d'atur en absolut, jo no voldria que s'entengués així, sinó simplement com per dir d'on ens surten aquestes xifres; repetesc, tenim una alta taxa d'activitat, d'ocupació i fonamentalment perquè tenim una taxa d'increment de la població activa que creix a un ritme d'un 4,9% front a l'Estat que creix a un 2,8%. Aquest també és un diferencial que hem de tenir en compte, s'incorporen, com vostè ha explicat, amb un any 27.500 persones al mercat de treball de les nostres illes. I tenim 30.300 aturats més, sí, bàsicament perquè destruïm ocupació, i ho hem d'assenyalar així, dins el sector de la construcció; seguim creixent en serveis, i aquest també és un missatge que hem de ser capaços de donar, una comunitat com nosaltres ha de ser capaç de potenciar, de treballar tot el seu potencial en serveis i per tant reconduir aquest sector de la construcció que no és sostenible i que, per tant, a qualque moment, i aquesta és l'oportunitat que tenim, hem de ser capaços de reconduir.

Per tant, en aquest sentit què tenim? Fonamentalment, dues qüestions, per a sobretot, repetesc, procurar acords: el primer, que l'atur prové fonamentalment del sector de la construcció. I segona qüestió, que afecta especialment els joves de 16 a 24 anys. Aquest segment de la població de 16 24 anys ha perdut en un any 10.600 llocs de feina; en canvi, els majors, els dos segments d'edat, de 25 a 54 anys i de més 54 anys han crescut en ocupació. Per tant, visualitzam quins són els dos grans temes que hem de ser capaços de combatre. A partir d'aquí també hem d'assenyalar que tenim un mercat de treball com hem dit, amb baixa qualificació, que de vegades tampoc no és capaç de cobrir les demandes de treball que tenim. I aquest també és un element de reflexió i és un element que ens ha d'ajudar a trobar respostes a aquesta crisi i a aquesta afectació al mercat de treball.

Però fonamentalment em demanava vostè mesures extraordinàries, i li repeteix, li trobaré o intentaré explicar-los en el sentit i amb la voluntat de sumar, repeteix, a les dues que he trobat seves. Les nostres, fonamentalment, es van pactar en el Pla de reactivació de l'ocupació que es signa el juliol del 2008 i a partir d'aquí què tenim, bàsicament? Suport, tot el que fa referència a suport social; és a dir, l'ajut a les persones que no cobren cap tipus de prestació, cap, per ajudar-los en un itinerari personalitzat en aquesta reinserció en el món del treball, durant un termini de tres mesos. És molt paregut al que vostè plantejava, tres mesos d'acompanyament amb orientadors i pagar durant aquests tres mesos 350 euros per fer aquest acompanyament. És una mesura de suport social, com la que vostè ha demanat. I després una mesura extraordinària de contractació, que és contractar, començam per 1.000 persones a través dels municipis, lligades a projectes d'interès general, ja hem començat.

Dues mesures estrictament extraordinàries, totalment extraordinàries que no tenen res a veure amb les corporacions locals, és a més a més; dues mesures que, repeteix, lliguen perfectament amb el que planteja vostè, plantejava suport social, plantejava mesures extraordinàries d'interès general contractant aturats. Aquestes dues coses estan ja en marxa.

Jo li agraeisc, fonamentalment, i repetesc, amb totes les mesures que facin falta nosaltres estam oberts a qualsevol acord perquè creim alhora que és fonamental. Tenim poc temps aquí, el suport al desenvolupament local, que és evidentment un increment de programes que podrien existir o aquest treball d'intermediació que ha de fer el SOIB, que és nou encara avui a la nostra comunitat autònoma i que li hem de tirar endavant. Però sobretot m'agradaria, repeteix, una cosa és, se m'esgota el temps però intentaré explicar-los-ho en un segon marge, tota la voluntat d'acord per treballar i combatre l'atur.

Hem posat damunt la taula mesures concretes que es van començar a treballar el mes de juliol; les propostes que vostès han presentat aquest mes d'octubre crec que estan perfectament incardinades aquí. Anem a veure, aquest és un Pla de reactivació de l'ocupació, evidentment i obligatòriament obert, lligat a aquesta visualització del que passa, i repeteix, totalment obert a la col·laboració i a la participació i a les idees de tots els col·lectius econòmics i socials i, evidentment, del Grup Popular, com a principal grup de l'oposició. Crec que tota l'ajuda, tota la col·laboració és poca per front amb ànim, amb confiança, explicant les dades exactes, que creixem en població activa, que hi ha espais en què es creix en ocupació, que hi ha espais en què es destrueix, però sobretot amb confiança que hem de ser capaços de superar aquesta dificultat econòmica com ho hem fet altres vegades. I per primera vegada en aquesta un govern, per primera vegada, ha posat damunt la taula, ha pactat un pla de reactivació de l'ocupació. Oberts, vertaderament oberts a totes les col·laboracions. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Per fixar posicions la representant del Grup Mixt, la Sra. Suárez, té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, acabam de sortir d'un debat de política general, que va tenir la crisi econòmica i les seves conseqüències socials com a un dels seus eixos fonamentals, almenys aquesta era una de les orientacions que des d'Eivissa pel Canvi li vàrem voler donar. Però la setmana passada no era ni molt menys la primera vegada que es debatria sobre aquesta qüestió, al llarg d'enguany, en nombroses ocasions, en el Ple i a les comissions, amb la intervenció del Sr. Antich, de la consellera Nájera, o de l'actual consellera de Treball, les mesures per estimular l'ocupació i donar suport a les famílies han tingut un notable protagonisme. Avui tornam a ser-hi i estam segurs, malauradament, que no serà la darrera vegada.

Des de la celebració del debat de la setmana passada fins avui només hi ha una novetat important, si bé és cert que en certa manera perd una part de la seva importància perquè era una notícia previsible, ens referim, i ja s'ha esmentat aquí, a les dades de l'enquesta de població activa publicades per l'Institut Nacional d'Estadística que confirmen la tendència d'augment de l'atur a tota Espanya i a les Illes Balears en particular. L'increment de l'atur interanual del tercer trimestre és d'un 120% a la nostra comunitat i consideram que és una dada preocupant, ja s'ha assenyalat, però també que no és sorprenent.

També nosaltres pensam que s'ha de relativitzar aquesta dada, especialment si tenim en compte que, afortunadament, la destrucció de llocs de feina és relativament reduïda i, a més, molt localitzada des del punt de vista sectorial. De totes maneres, la pregunta clau, Sra. Consellera, és què pensam des del nostre grup en relació amb si el Govern pren o no mesures per estimular l'ocupació i afavorir l'estalvi familiar.

Des del nostre grup ja vàrem donar resposta a aquesta qüestió en la nostra intervenció en el debat de la comunitat, pensam que sí, que dins les limitacions que té un govern per actuar en una crisi d'aquesta envergadura, el Govern pren mesures. I ho fa, i també s'ha assenyalat, mitjançant accions coordinades entre totes les conselleries del Govern i concertades amb els representants de les organitzacions sindicals i empresarials. El Pla de reactivació econòmica o el Pla de reactivació de l'ocupació, que formava part de l'anterior, el Decret de mesures tributàries, el qual discutirem més llargament la setmana que ve, o la línia d'ajudes que va anunciar el Sr. Antich per avalar préstecs a petites empreses i també a fer front a garanties bàsiques de persones amb necessitats, que repetim que es varen anunciar la setmana passada, són exemples d'això, als quals hauríem d'afegir una inversió pública important, de caràcter transversal, que es fa a totes les conselleries.

En altres ocasions hem expressat que convindria intensificar determinades línies d'actuació, com pot ser agilitar les inversions de les conselleries, accelerar tot el procés referit a la formació o la importància de considerar les particularitats de cada illa a l'hora d'aplicar les mesures. Per cert, que en aquest sentit el recent informe del CES, que es feia públic ahir, parlava justament de com l'economia de les Pitiüses és la que, des d'un punt de vista de la seva temporalitat, té, diríem, una major importància; la temporalitat, per tant, de l'estacionalitat dels llocs de feina. En qualsevol cas, sí que pensam que aquest

govern és sensible respecte de les conseqüències sociolaborals de la crisi i que actua per pal·liar els efectes.

Volem acabar aquesta intervenció amb un desig, seria desitjable que tots, i aquí farem una referència, tot i que no correspon exactament al format, al grup interpel·lant, voldríem que tots fóssim capaços d'oblidar qualsevol tipus de protagonisme partidista i entre tots fóssim capaços de conjuminar esforços per tal de poder anar en la mateixa direcció, que és donar suport que es pugui contribuir a una lluita contra la crisi.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup d'Unió Mallorca el Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En opinió del nostre grup parlamentari, sembla que sobre aquesta qüestió hi ha consens, almanco un consens relatiu entre el grup interpel·lant i el Govern, com ha explicat la consellera. Compartim, pens, el diagnòstic, és evident que tenim una situació econòmica preocupant, l'índex de morositat, l'escalada de la desocupació, hi ha problemes molt seriosos en un sector econòmic important com és la construcció i per tant avançam cap a un canvi de model que obliga a una certa reconversió de treballadors fent feina en aquest sector de la construcció. Per tant, entenem que més o manco amb aquest diagnòstic hi estam bastant d'acord.

També, des del nostre grup parlamentari, compartim alguns dels remeis que s'han posat damunt la taula, el primer de tots: interlocució, el consens amb els agents econòmics i socials, un tema important que aquest govern ha practicat i ha aconseguit i que nosaltres creim que s'ha de reconèixer.

Una segona mesura que s'ha posat damunt la taula, mesures transversals; també el portaveu interpel·lant, el portaveu del Partit Popular hi feia referència, es llancen tota una sèrie de mesures fiscals, que ja han estat aprovades i estan en aplicació; es llancen mesures d'ajuda a les empreses, evidentment nosaltres compartim aquesta opinió que s'ha d'apostar per la generació de riquesa, s'ha d'apostar per l'activitat productiva, el més important és que evidentment, com deia el portaveu, les empreses no s'aturin i continuïn la seva activitat, nosaltres compartim aquesta anàlisi evidentment. I pensam que les mesures del Govern van en aquesta línia d'ajudar a donar liquiditat, a donar crèdits, un dels grans problemes que tenen avui les empreses és donar crèdits a aquestes empreses perquè puguin mantenir el seu dinamisme, per tant entenem que totes aquestes mesures transversals van en la bona direcció.

Com evidentment aniria en la bona direcció aconseguir un millor finançament autonòmic que ens ajudàs a poder fer més polítiques transversals i d'ocupació, evidentment també compartim aquest punt.

Però bé, diguem centrant el tema, i estant d'acord amb les mesures transversals que existeixen i que s'hi fa feina, evidentment la gran qüestió de la interpel·lació és l'ocupació. I en ocupació també des d'Unió Mallorca volem manifestar la nostra satisfacció per aquest Pla de reactivació de l'ocupació que està en marxa, que s'implementen les mesures concretes que hi ha previstes; la consellera s'hi ha referit, 20 milions d'inversió o de cost d'aquest Pla de reactivació; ajuts a més de 4.000 aturats sense cap subsidi; generació de contractació a sectors en declivi per a projectes d'interès general; reforçament del SOIB; reorientació dels recursos estatals i europeus per a aquesta matèria, etcètera, tota una sèrie de mesures d'aquest Pla de reactivació de l'ocupació que, com que ja és prou conegut, no enumerarem, però que, evidentment, pensam que donen la resposta adequada i dins els límits i capacitats que té aquest Govern per intentar afrontar aquesta situació que, com deia al principi, realment és preocupant.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, senyor interpel·lant, crec que tots constatem que compartim el moment delicat que viu l'economia i la necessitat de mesures extraordinàries que no ens basten les ordinàries que s'han produït; s'han aportat ja algunes dades, evidentment la més espectacular, aquesta d'increment de l'atur respecte de l'any passat que evidentment es tracta de molta gent, de moltes persones que necessiten una resposta per part de l'Administració autonòmica i una resposta social per part del país.

De totes maneres sí que comprenem la reflexió que es feia que mentrestant també s'ha de ponderar, s'ha de valorar la gent afiliada que hi ha en aquests moments a la Seguretat Social i tenir molt en compte quins són els sectors que més reben i que més acusen i expliquen els números. Per tant, hi ha una relació àmplia, que és de caràcter internacional, que tots coneixem, però també n'hi ha una d'específica de les Illes Balears que també participa, com és natural, de tot el conjunt internacional, com les dades en construcció, i molt especialment, com s'ha apuntat, el sector de la joventut que hauria de menester una empena específica.

La interpel·lació apuntava dos grans blocs, un és el d'estalvi familiar i el d'ocupació, són realment un poc distints, malgrat tot estigui interconnectat, en aquest moment és ver que la por pugui intentar incrementar la taxa d'estalvi, però és evident que aquesta ha anat baixant i que afecta els intents de morositat i la

possibilitat de donar cobertura als crèdits on hi tenien apostat. La paraula clau se'n diu per activa i per passiva que és "confiança", que és actuar amb molta confiança en el sistema, s'ha donat aquesta liquiditat amb totes les dificultats que representava pel sistema financer, ens supera bastant a les Illes Balears el conjunt de mesures macroeconòmiques al respecte, però sí en la mesura en què hi hem pogut (...) S'ha apuntat aquest element d'ISBA que crec que s'intenta, com a mínim, reaccionar-hi. La qüestió més social de la funció ja s'ha aportat, nosaltres compartim que aquest donat suport a l'atur no cobert, a les persones aturades que no tenen una cobertura social, hi ha d'haver aquesta ajuda i hi ha hagut un esforç perquè hi fos, també hi ha hagut aquest element de tenir molt més present aquesta contractació social més enllà, si no al marge, com a mínim, no precisant tant els criteris de mèrit i capacitat dins la selecció, sinó els elements estrictament socials per donar cobertura, un matalàs en aquest moment de crisi, com també intentar accelerar tot l'esforç inversor. Tot això que amb el suport social parlem d'aquest pla pactat i que ha suposat un esforç addicional d'una vintena de milions d'euros, és evident que tot plegat, no només aquest pla, sinó el conjunt d'activitats, està llastrat per la dificultat de destinar, en aquest moment, una part del nostre producte interior brut, que si està tocat, encara és elevat, i que si estigués al nostre abast tenir els recursos públics per poder-los dedicar a solucionar aquesta crisi, per descomptat tendríem moltes més oportunitats.

Tenim els recursos que tenim, tenim les dificultats de gestionar-los, i nosaltres pensam que el Govern fa, en la mesura de les seves capacitats, una reacció ferma respecte de la situació econòmica, si es manté, és evident que hi haurem de dedicar encara més energies, i el que es necessitaran són molts de recursos que han de venir i, evidentment, dels quals ja pagam els illencs amb mesures fiscals. Més rebaixes fiscals, nosaltres pensam que no és el camí, hi ha d'haver ..., s'ha fet ja un esforç amb un decret per donar capacitat d'estalvi a determinats col·lectius, i no globalment, però pensam que en aquest moment el que cal és que hi hagi una societat capaç d'activar l'economia, d'exercir la solidaritat necessària, més que de descapitalitzar-se. En tot cas, compartim les iniciatives que duia Treball, jo crec que ara els pressuposts del 2009 també ens donaran peu per tractar més profundament quines són les línies per a l'any que ve.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Lladó.

LA SRA. LLADÓ I POL:

Bon dia. Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, consellera de Treball i Formació. Ens trobam amb una nova interpel·lació del Partit Popular, en aquest cas, referida a les mesures per tal d'estimular l'ocupació i l'estalvi familiar, i dic una vegada més, ja que basta llegir els diaris del ple o de les comissions, per veure que no és la primera vegada que es tracta aquest tema, i estigui segura, Sra. Consellera, que el Govern ha estat molt clar en aquests punts.

Entenc també que, donada la fragilitat que aquesta situació provoca, la urgència amb què reiteradament els diversos partits qüestionen preguntes sobre les solucions. Si fem un repàs als diaris, veurem que dia 29 de juliol, com tots sabem el president del Govern, en compareixença davant aquesta cambra, presentà les tretze mesures per sortir de les actuals dificultats de la societat balear, derivades de la crisi internacional, i que es concreten en crisi financera, inflació, manca de doblers i creixement dels preus. El president presentà una sèrie d'actuacions conjunturals per tal de pal·liar les dificultats de les franges més vulnerables, però sense oblidar les classes mitjanes. Concretament, la mesura núm. 7 parla del Pla de reactivació de l'ocupació, així com del suport a l'empresariat a l'hora de promocionar la contractació fixa. La nostra obsessió -va dir el president- és la creació de llocs de treball, aprofitant totes les oportunitats al nostre abast.

Posteriorment, en data 16 de setembre, va comparèixer la Sra. Margarita Nájera, aleshores consellera de Treball i Formació per donar resposta a la interpel·lació presentada també pel Partit Popular, relativa a la situació econòmica i de l'ocupació de les Illes Balears. Una vegada més s'explicaren les mesures de la Conselleria de Treball, concentrades al ja esmentat Pla de reactivació de l'ocupació, un pla basat en el diàleg i la concertació amb els principals agents socials que es va signar el mes de juliol.

Un mes després, la Sra. Joana Barceló, a la compareixença davant la Comissió d'Assumptes Socials a, anuncià les línies i el conjunt de les mesures que s'han adoptat des de la Conselleria de Treball i Formació per tal d'actuar i donar resposta a l'actual conjuntura, una resposta basada en la contractació de mil persones aturades, el reforçament del SOIB i el suport del desenvolupament local.

El Grup Parlamentari Socialista no té cap dubte que parlem de mesures per estimular l'ocupació. No tenim dubtes, però això no suposa que estiguem instal·lats en la utopia o en el fals engany, som molt conscients de l'actual situació i des de l'ètica i l'honestetat, el Govern ha contestat sempre que se li ha demanat i sobretot treballa per enfrontar aquesta nova situació, una situació -reitero- summament preocupant.

Donaré la raó al Sr. Huguet, i és que és a la Conselleria de Treball i Formació a qui pertoca, dins el marc de les seves competències, donar respostes perquè les famílies puguin, si no esmenar, almenys sí passar la crisi amb dignitat, i el compromís del Govern és amb les persones, amb el desenvolupament de les seves capacitats. Amb aquesta convicció, dos són els objectius que s'han marcat i que ha reiterat la Sra. Barceló, i sobre els quals ens conta que es treballa: donar resposta a la crisi aprofitant aquestes circumstàncies per gestionar el canvi econòmic i, en segon lloc, reforçar l'actuació de la Conselleria de Treball. Aquests objectius no es poden aconseguir en solitari, i així s'ha manifestat avui mateix. És un treball en equip on es preveu la transversalitat de l'acció del Govern, la concertació amb els agents socials i econòmics i l'acord públic, que se suposa amb tots els partits polítics i així han manifestat la seva intenció de col·laborar.

Crec que en aquesta oportunitat s'ha parlat molt clarament, s'ha parlat de les ajudes a 4.000 persones aturades sense subsidi, la contractació de mil persones aturades a través del municipi, el reforçament del SOIB i la reorientació dels recursos estatals i europeus per a la creació de l'ocupació de persones amb dificultats d'inserció.

Una crisi econòmica, com la que patim a nivell internacional, i que només té parangó amb aquell dijous negre de Wall Street del 23 d'octubre del 1929, té unes conseqüències que avui en dia patim a ca nostra, i el resultat, la manera de sortir-ne implica molt d'esforç, molts de diàleg i una confiança en el treball que es fa. Nosaltres tenim aquesta confiança, sabem la capacitat de feina del Govern i només ens queda esperar a veure el resultat una vegada que ja som conscients que ja s'han posat en marxa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Vol fer ús del torn de rèplica, Sr. Huguet? Té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta és òbvia, podem fer més? Nosaltres, els diputats, no només els de l'oposició, podem presentar tots més propostes, els n'hem presentada alguna, vostès han parlat bé del Govern i del que fa, i el Govern, podem fer més per aquestes persones? En resposta al que m'ha contestat la consellera. La resposta és sí, i, per tant, des d'aquest moment, jo m'ofereixo a la moció subsegüent a aquesta interpel·lació, a aportar-li, abans de presentar-la per escrit, les idees al Govern. I si algun altre grup parlament s'hi vol afegir amb propostes, estem oberts, el Grup Popular, per incorporar a la nostra moció el que vulguin suggerir que podem fer pels treballadors que no tenen feina i per millorar la situació de les empreses de les nostres illes.

Dit açò, he de matisar algunes de les coses de la resposta que m'ha donat el Govern, el diàleg, estic d'acord, li vull dir, és una beneitura, ho he de reconèixer, jo li vaig demanar a l'anterior consellera que em digués quantes vegades s'havia reunit la Mesa de diàleg social el segon trimestre, la resposta me la firma vostè, em diuen que cap vegada. Estic segur que han dialogat molt amb els agents econòmics i socials i que contínuament ho estan fent, però la mesa creada el 97, ara va fer onze anys, i que està creada per a açò, el segon trimestre, *con lo que llovía y caía*, no es va reunir en aquesta comunitat autònoma.

I ara citaré una frase, no la tenc literal, que va dir el president del Govern a la Sra. Estaràs, la portaveu del Grup Popular, en el debat de política general, li va dir: "l'any 2004, que hi havia un atur similar, o més gros -no sé el que va dir, era a conseqüència de l'ona que venia favorable a l'atur, que després s'ha remuntat molt bé, el 2006 i 21 2007-, el Partit Popular no va fer ni una proposta". Miri, vostè no hi era al Govern, la seva antecessora sí, i el conseller d'Hisenda que ens acompanya, també. Dia 14 d'agost, no, dia 24 d'agost de l'any passat, del 2007, van fer consell de govern, i en aquest consell de govern, la consellera de Treball va presentar la pròrroga del Pla d'ocupació firmat o acordat per l'anterior govern, amb

l'acord i la signatura d'UGT i els representants de les dues patronals, i amb l'aportació, però no amb la signatura de Comissions Obreres, el Pla d'ocupació 2005-2007, que s'havia treballat el 2004. I s'havien firmat 17 pactes locals, perquè amb les polítiques actives d'ocupació dels ajuntaments, consells insulars i comarques hi hagués els sindicats i les patronals implicats. Jo li ho dic perquè, a més, haurem de parlar dels convenis que és com volen fer les inversions, en els convenis hi entra l'ajuntament i el Govern, crec que el diàleg el que vol és que hi hagi els agents econòmics i socials, i no hi poden estar amb un conveni, hi ha d'haver un pacte local i una diagnosi; d'açò en discutirem en comissió, segurament, més endavant.

Taxa d'activitat. Sra. Barceló, ens han d'entendre, jo mai no li discutiré les estadístiques i sempre utilitzaré l'Institut Nacional d'Estadística, el SOIB, l'Observatori, el que vostè vulgui, ara, els conceptes, miri, la taxa d'activitat és la mateixa si la hi ha la meitat de gent ocupada i la meitat de gent en atur que si hi ha el cent per cent d'ocupats o el cent per cent d'atur, és una relació entre la població, els actius, les forces de la feina, i la població global. Per tant, no continuen traient la taxa d'activitat com la panacea, l'únic que diu és que a la comunitat autònoma de les Illes Balears hi ha més actius, proporcionalment al nombre d'habitants, que a la resta de comunitats. No diu res més, per tant, la taxa d'activitat pot ser altíssima, però la taxa d'atur pot ser triple de la de productivitat. I aquest és el problema que volem combatre. Per tant, qui li ha aconsellat açò, digui-li, escolta, no m'embullis, perquè no deim la veritat a qui l'ha de sentir i l'ha de saber.

Més que joves, ... miri, jo crec que en el moment actual el plantejament és, vegem, quina ocupació pot rebre el teixit productiu de les Illes Balears, quina ocupació el sector públic, quina ocupació, etc.; és a dir, saber quina necessitat tenen, és importantíssim, els agents de desenvolupament local haurien de fer feina matí i horabaixa per saber dels sectors productius, que són persones i empreses amb cara i ulls, quines necessitats tenen, què és que poden fer, si tenen més finançament, si tenen menys estrangulació, si tenen més rebaixes fiscals, etc., quina capacitat tenen de donar ocupació, i tot el que ells no tinguin capacitat, són problemes que tenim d'aturats, i els aturats són fàcils de repartir, els que tenen subsidis, els que tenen prestacions i els que no en tenen. I segurament, ara diré potser un disbarat, m'agradaria que fos un disbarat, si nosaltres tenim 80.000 aturats a l'hivern, i és la xifra menor de la que diu el Govern o els agents econòmics i socials, entre un 10 i un 15 d'aquestes persones no tenen res, necessiten anar-se'n alimentant, necessiten roba, necessiten dormir. Per tant, les propostes que nosaltres vàrem fer van dirigides a aquests 10 o 15 que poden ser 8, 10 o 20.000 persones, i que naturalment els 350 euros dels orientadors en tres mesos que dona i paga Madrid i que s'ha retardat, no és culpa seva, però sí del seu equip, dels antecessors, que podria estar en marxa des del mes d'agost i que hi ha doblers des del mes de setembre que no s'han dut a terme i que no s'han cobrat, i que es posa en marxa ara, a mitjan octubre i la resta el mes de desembre, per tant perdent doblers aquí, això no suposa més que menys de 800.000 euros. Per a aquestes persones, açò no és res, vostè no farà res, és impossible, per molt que treballi, s'hi dediqui, s'esforci, etc., que pugui fer res amb açò. Jo el que li plantej és que cerquin solucions.

El Govern es pot endeutar, no farà fallida mai, mai, posen doblers a ISBA, mai no farà fallida, si a més el vicepresident del Govern central els ho ha dit ben clar, endeutin-se, és que no els donen altra solució. Açò sí, negociï, Sr. Conseller, negociï, que li ajudin a pagar o que paguin el deute que tenim, que és culpa d'ells, és culpa de Madrid, perquè les inversions que s'han fet aquí, hi són i les empren, una cosa és que hi hagués capacitat per fer-les totes, però com que estan fetes, que ajudin ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, ha d'anar acabant.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, ja acab, ja acab.

Per tant, l'important de les mesures serà, més dedicació, esforços econòmics i rebaixes fiscals a les empreses, serà tenir un bon sistema informador de què és el que necessiten els empresaris i quina capacitat tenen de donar feina, és a dir, el Pla de reactivació, ... escolti, si han provocat el Pla d'ocupació, si no han estat capaços en un any i mig de fer un pla d'ocupació, què dimonis diuen un pla de reactivació de l'ocupació? Jo estic atordit. Miri, jo li reconeixeré que hi ha els 10 milions de pessetes que vostè me va dir que posava la comunitat autònoma, dels 20 aquests n'hi ha més de 800.000, que li he dit dels 350 dels orientadors i 10, però d'aquests 10 milions estic segur que hi ha d'haver una part bona que és de l'any que ve, no ho sé, però m'imagín que és açò ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, vagi acabant.

EL SR. HUGUET I SINTES:

I ja acab. Sra. Consellera, una vegada més, el secret està en el finançament i en la disponibilitat econòmica. Per molta dedicació, molts d'esforços, molt de diàleg i moltes estadístiques que manegem, si no hi ha recursos, aquestes persones patiran. Té tot el suport del Partit Popular, del Grup Popular, perquè vostè disposi -vostè i els altres- de recursos necessaris per fer net els boscos amb recursos de Medi Ambient, activitats agràries amb recursos d'Agricultura i, sobretot, recursos per ajudar els que estan en majors dificultats, i hi estaran i seran molts, per desgràcia, aquest hivern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Joana M. Barceló i Martí):

Em pensava que ho espenyaria a darrera hora, però bé, em sembla que ho hem salvat. Em pensava que ho espenyaria, perquè després d'assenyalar, i jo crec que constatar, la solidesa dels acords que funcionen o del treball que funciona de manera directa per part de la Conselleria de Treball que, repetesc, no és cap mèrit de la conselleria, sinó fruit totalment de la concertació amb els agents econòmics i socials, les tres qüestions bàsiques, que són orientació i desenvolupament local, vull dir dues mesures totalment en marxa i que hem aprofitat el màxim de recursos de l'Estat que han tingut disponibles, cosa que sembla molt fàcil, però que moltes comunitats autònomes ni tan sols en aquest moment no han posat en marxa, i per tant estem d'acord amb aquest espai, estem d'acord a ser el suport social; evidentment des de la Conselleria de Treball farem una mesura, una mesura per també -i ho he de dir així- aprofitar el màxim de recursos de l'Estat de què siguem capaços, i si l'Estat posa 2.100.000 euros damunt la taula, jo ràpidament els he de gestionar. Pensi que en aquest moment, a principis de setembre només tres comunitats autònomes havíem optat per treballar en aquest camp, Aragó, Astúries i Balears. I allò de dir eh!, si tenim doblers els hem d'aprofitar al màxim i treballar-ho. Per tant, jo hi estic d'acord. Evidentment, les mesures socials van acompanyades, igual que totes les mesures per al foment de l'ocupació, de la transversalitat del Govern, evidentment tota l'àrea de benestar social, a altres indrets també es treballa i es treballarà en aquest sentit.

Però d'entrada aquestes dues mesures d'acord i després la contractació directa de persones. Vostè m'ho reclamava fa molt poc temps, ho posava en la proposta de resolució del debat de la comunitat. Contractar treballadors en treballs d'interès general, directament. La manera més senzilla és via conveni amb els municipis i per açò ho hem fet. Darrera, pels criteris i per la fórmula, l'acord dels sindicats i empresaris. Li asseguro que cadascuna d'aquestes mesures, fins i tot els criteris de contractació d'aquestes mesures estan pactades. I varem valorar que era la manera més ràpida com per contractar. Podrem millorar aquest sistema, ho podem fer, el SOIB-corporacions locals és bastant millor, però açò era una mesura extraordinària i, per tant, en aquest sentit intentarem evidentment, amb altres departaments, amb altres conselleries, amb altres institucions i organismes autònoms incidir en aquesta dinàmica. L'IBANAT ben segur que pot ajudar a la neteja de boscos o altres conselleries que vertaderament poden i han d'ajudar.

Per tant, són mesures, repetesc, que es poden posar damunt la taula, però la base, contractació directa, orientació i agendes de desenvolupament local, suport social, crec que són mesures dins aquest pla de reactivació de l'ocupació que existeix, hi és i està acordat, juliol d'aquest mateix any, 2008. Tal vegada no hi ha hagut mesos de diàleg social, jo li he dit que no n'hi havia hagut, volia dir directament, però sí hi ha hagut acords i crec que són importants. És la primera vegada que un govern afronta un pla de reactivació econòmica extraordinari, la primera vegada, i hem tingut xifres d'atur elevades, no ha estat de

50.000 aturats el 2004, el 2005, a finals del 2003, el 96. Mai no hi havia hagut un pla de reactivació econòmica pactat, ara el tenim. L'hem de millorar i ha de ser (...)? Totalment d'acord.

Jo li agraeisc vertaderament el suport, crec que la política que feim inclou les dues propostes que el Partit Popular en el seu moment en aquest debat va presentar. Aquest pla està en funcionament des del juliol, les propostes es varen presentar la setmana passada, però repetesc, encantada que la moció la puguem treballar junts. Hi ha alguns espais que estam estudiant de manera específica per incrementar les actuacions, evidentment hem d'estar preparats. I per tant, molt seriosament, estam encantats de poder-ho fer, ara, és una lluita difícil, repetesc, respecte de taxes.

És cert que la taxa d'activitat són aturats, més treballadors en relació amb el percentatge de gent en edat de treballar. Però jo li he explicat les dues, la taxa d'activitat i la taxa d'ocupació. La taxa d'ocupació 7 punts per damunt la mitjana nacional i el segell que treballa, no l'aturada, la que està en actiu damunt el total de població. Açò demostra la gran velocitat del nostre creixement de la població activa. Aquesta era una reflexió que vaig intentar explicar. A més a més hi ha altres dades que confirmen aquesta anàlisi, el fet de la baixa de la Seguretat Social, o del nombre d'afiliats, la baixa interanual és quasi igual, 1,3, l'Estat un 1,4..., no hi ha aquesta diferència com tenim a l'atur. M'entén?

Per tant, a partir d'aquí què constatarem? Un creixement de la població activa molt potent. Un recés de la construcció. Una població jove sense alternatives formatives que ens permetin entrar dins el mercat laboral d'una manera estable. Aquests fonamentalment són els problemes i, per tant, allà on hem de resoldre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Joana Barceló i Martí):

Ja acab. Tenim una economia de què hem de ser capaços, sobretot, entre tots de treure un missatge de confiança. S'està actuant en allò que es pot, repetesc, incorporarem propostes. S'està treballant per combatre l'atur. S'està treballant perquè una economia de serveis, com és el potencial que tenim, creixi, perquè lluitem contra l'estacionalització, perquè guanyem oportunitats. Repetesc, jo estic segura que entre tots ho farem i comptarà amb la meva col·laboració i els convidarem a participar-hi. Ben segur que aportaran tota la seva experiència. Però aquí hi ha un govern que governa, que ha fet un bon acord i que ben segur que ampliarem amb tota la seva feina.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les mocions.

III.1) Moció RGE núm. 9371/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del servei de radioteràpia al nou hospital d'Eivissa, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 8193/08.

En primer lloc debatrem la RGE núm. 9371/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del servei de radioteràpia al nou hospital d'Eivissa, és derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 8193/08. Per defensar la moció té la paraula la Sra. Castro per un temps de deu minuts.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui debatrem aquesta moció que ve derivada de la interpel·lació que es va presentar en aquest plenari el passat dia 7, relativa a la implantació del servei de radioteràpia al nou hospital d'Eivissa. Amb aquesta moció, que té dos punts, demanem en el primer punt que el Parlament es manifesti a favor de la implantació del servei de radioteràpia a Eivissa. En el segon punt, instam el Govern de les Illes Balears a incloure en el projecte del nou hospital d'Eivissa un servei de radioteràpia, que compleixi des del principi les condicions de seguretat i qualitat assistencial.

El president del Govern, el Sr. Antich, ens deia en el seu discurs del debat de l'autonomia la setmana passada, en relació amb l'hospital d'Eivissa, que el projecte ja està fet i que s'està treballant amb l'ajuntament sobre el tema de solar, i que la propera setmana, aquesta suposo, estarà fet, que ja tenim pla funcional i que, per tant, és un tema que està avançat per tal que es pugui dur a terme. Bé, tot això són unes molt bones notícies i esperem que siguin veritat. Ja parlarem més endavant del nou hospital i avui ens cenyirem exclusivament al servei de radioteràpia que aquest nou hospital ha de tenir en el seu projecte.

Si tot està tan avançat, espero que no sigui massa tard per prendre aquest acord que jo crec que es tindrà per unanimitat, perquè ja es va fer així en el Consell Insular d'Eivissa amb una moció com aquesta i a la Comissió no permanent de Salut també per unanimitat. Si aprovem aquesta moció s'acabarà amb la discriminació que pateixen els ciutadans d'Eivissa i Formentera per la falta d'un servei de radioteràpia que obliga els pacients que no ho necessiten a desplaçar-se a Palma o a altres comunitats autònomes. El nou hospital d'Eivissa, que tots els partits polítics dúiem en els nostres programes electorals, ha de tenir tots els serveis necessaris per no dependre d'altres centres, però especialment ha de tenir els serveis que actualment no es donen a l'illa d'Eivissa, com és el servei de radioteràpia. Així millorarem notablement l'equitat dels ciutadans d'Eivissa i Formentera a l'hora de rebre serveis sanitaris. La demanda d'aquest servei ha estat unànime a Eivissa per part de tots els grups polítics. També ho han demanat les associacions de malalts, professionals i els ciutadans mitjançant més de 40.000 firmes que han recollit. Per tant, demanam avui el vot de tots els grups per a aquesta moció, igual que va passar a la Comissió no permanent de Salut i en el consell insular, com deia, per unanimitat.

He esperat al final de la meua intervenció per comentar l'absència del conseller de Salut en un tema tan important per a la sanitat a Eivissa i a Formentera. Esper que això no sigui falta d'interès del Sr. Conseller, deu ser que està molt ocupat en temes de Mallorca i, com sempre, li demano que es prengui també amb interès l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena de substitució al punt 2, mitjançant l'escrit RGE núm. 9631/08. Per defensar aquesta esmena té la paraula la Sra. Torres.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, una altra vegada ens trobam aquí per tractar el tema de la implantació del servei de radioteràpia al nou hospital d'Eivissa. Bé, començaré pel final de la intervenció de la Sra. Castro. Simplement a tots ens consta les reiterades vegades que s'ha parlat d'aquest tema en el Parlament, vull dir que és el conseller de les Balears, efectivament, i deu tenir molta feina, sabem que està fent feina sobre aquesta matèria i ens imaginam que en totes i cada una de les intervencions que hi ha hagut en relació amb aquest tema és impossible que hi sigui. Però bé, per això hi som els portaveus dels grups parlamentaris, per exposar la posició de cadascun dels grups.

En relació amb aquest tema m'agradaria fer un petit recordatori històric de les vegades que s'ha parlat d'aquest assumpte al Parlament i a altres institucions. Va començar en principi amb una interpel·lació del Partit Popular, després vàrem tenir, com la Sra. Castro ha fet referència, la proposició no de llei presentada per aquest grup parlamentari i vàrem acordar aquell dia a la Comissió de Salut tots una esmena d'addició presentada pel Grup d'Eivissa pel Canvi. Era una esmena que recollia íntegrament el contingut de l'acord pres per tots els grups polítics al Consell Insular d'Eivissa. La setmana passada vàrem tenir una proposta de resolució en aquest mateix ple presentada pel Grup Parlamentari Socialista que tornava a presentar el mateix contingut acordat per unanimitat en el Consell Insular d'Eivissa. I bé, també hem tengut diverses manifestacions públiques per part del conseller de Salut, per part del Consell Insular d'Eivissa, que crec que ja no pot ser més clar, igual que la consellera d'Assumptes Socials del Consell Insular d'Eivissa, a més de les diverses intervencions públiques que hem tengut diversos integrants d'aquest parlament de tots els grups polítics.

Per això, sincerament li he de dir que m'ha sorprès que es mantingués aquesta moció. De fet, el segon punt d'aquesta moció és el mateix que l'esmena que el Partit Popular va presentar a la darrera Comissió de Salut, esmena que es va retirar perquè finalment es va arribar a un acord unànim de tots els grups polítics per donar suport a un contingut que ja venia del Consell Insular d'Eivissa. I dic això perquè tots aquests fets, totes aquestes dades ens duen necessàriament a dubtar de les veritables raons d'aquest tipus d'iniciatives. No sabem si en ocasions el Partit Popular necessita, perquè està acostumat a això, un púlpit des d'on donar lliçons, o embullar el fil d'una manera innecessària. Jo vull recollir unes paraules que abans la Sra. Suárez deia a la interpel·lació, que parlava de la necessitat que els partits polítics oblidem moltes vegades aquest sentiment de protagonisme i que en situacions i matèries com per exemple aquesta, anem al màxim possible de la mà i no intentem embullar el fil de manera innecessària. Embullar el fil és molt fàcil, utilitzar les paraules d'una manera interessada i partidista és molt fàcil, i les formes són vitals.

Només vull fer una referència molt ràpida a allò que surt al *Diari d'Eivissa* d'avui i en general als mitjans de comunicació. I és que l'Associació contra el Càncer de Balears ha donat un cop d'atenció a l'antic director general de Salut Pública en l'època del Govern de Jaume Matas i, bé, no volem pensar malament, però les formes que ha tengut i que han estat criticades des de l'Associació contra el Càncer de Balears són mínimament indicatives d'aquesta necessitat de púlpit que tenen algunes persones del Partit Popular. I vull deixar molt clar que només em referesc a aquesta persona en concret, evidentment no parl d'altres persones.

En relació amb aquest tema la nostra posició sempre ha estat absolutament clara i ferma des del principi. Crec que totes les intervencions del Grup Parlamentari Socialista en què jo he estat la portaveu han estat més que clares, més clares ja no poden ser. I és el nostre compromís, efectivament, que donam i donarem suport a tota la feina encaminada que hi hagi aquest servei de radioteràpia en nou hospital d'Eivissa. Ho hem dit aquí, ho hem dit al Consell Insular d'Eivissa, ho hem dit als mitjans de comunicació i crec que no fa falta dir res més en aquest sentit.

I en relació amb la moció d'avui, atès que el seu contingut quant al segon punt és el mateix que el de l'esmena que la portaveu del Partit Popular va presentar a la Comissió de Salut de fa pocs dies, bé, nosaltres en relació amb el primer punt votarem a favor, com no pot ser d'altra manera, crec que això és suficientment clar. I en relació amb el segon punt, nosaltres hem presentat una esmena de substitució que llegiré, tot i que ha estat suficientment referenciada en diverses ocasions, tant a plenari com a la Comissió de Salut i és el text calcat de la moció, votada unitàriament per part de tots els grups polítics del Consell Insular d'Eivissa. I és: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears perquè en el projecte del nou hospital de Can Misses figuri la unitat de radioteràpia, així com la posada en marxa d'aquest servei, si és possible, des del moment de la seva inauguració".

Jo deman que puguem arribar a un acord en aquest sentit i simplement estar tots en el mateix lloc en aquest tema tan important.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Correspon ara la intervenció dels grups que no han presentat esmenes i en primer lloc té la paraula per part del Grup Parlamentari Mixt la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Castro, des d'Eivissa pel Canvi hem deixat ben clara quina és la nostra postura en relació amb la necessitat d'incorporar un servei de radioteràpia en el nou hospital d'Eivissa. Aquesta posició ve recollida a la pàgina 26 del nostre programa electoral. Els nostres consellers varen votar a favor d'una moció consensuada amb el Partit Popular al consell insular, que defensava aquest nou servei. I a la darrera Comissió de Salut vàrem esmenar una proposició no de llei del Grup Socialista perquè recollís l'acord del consell que vostès també varen votar afirmativament. Dimecres 15 d'octubre jo crec que va ser un gran dia perquè de manera unànime tots els grups parlamentaris donaven suport a una iniciativa que recollia el que defensa en aquests moments la societat eivissenca i la màxima institució política que la representa.

Des d'un punt de vista institucional o polític pensam i d'alguna manera ho ha assenyalat ja la Sra. Torres, que el recorregut ja està fet, acord unànime del Consell Insular d'Eivissa de 26 de setembre, acord unànime del Parlament de les Illes Balears a la seva Comissió de Salut de 15 d'octubre. Pensem que aquest darrer inclou la referència que el projecte arquitectònic de l'hospital possibilitarà la inclusió d'aquest servei i que, si és possible, funcionarà des del primer dia. Vostè sap, Sra. Castro, ho dic per la moció que presenta avui, que perquè això sigui possible aquest servei ha d'estar inclòs dins el Pla funcional perquè és una de les coses que vostè demana en aquesta moció; i en tercer lloc la proposta de resolució del debat de política general de 23 d'octubre, que recull l'esperit i la lletra de l'acord de la darrera Comissió de Salut.

Per tant, li demano, Sra. Castro, que retiri la seva moció, simplement perquè allò que vostè demana ja ho hem aprovat en aquest parlament. L'altre dia varen acceptar la nostra esmena i varen acceptar expressar públicament la seva satisfacció. Crec que no hi ha cap motiu addicional des de fa tan sols quinze dies perquè es mantengui aquesta moció. En aquest sentit sí que vull fer una reflexió sobre aquest debat polític o institucional que s'ha generat sobre aquest tema els darrers mesos. Des del meu punt de vista el Partit Popular ha intentat rendibilitzar políticament el debat social sobre la radioteràpia, i crec que avui, esper equivocar-me, podríem assistir al darrer capítol. Sobre aquesta qüestió nosaltres hem volgut passar sempre de puntetes, tant a les nostres manifestacions públiques com a la intervenció a la darrera Comissió de Salut, em semblava més important poder arribar a un acord, poder arribar a un consens que no simplement criticar el Partit Popular. Simplement li assenyalo, perquè vull que en quedi constància, les passes que

des del nostre punt de vista han donat vostès i que sustenten aquesta opinió crítica.

En primer lloc el Partit Popular d'Eivissa inclou al seu programa electoral la construcció d'un nou hospital, però no fa cap referència a l'ampliació de serveis del nou hospital. Les paraules servei de radioteràpia que tant demanaven simplement no hi apareixen. En segon lloc s'inicia un debat social, i sento..., no m'ha agradat haver llegit les notícies que he llegit avui als diaris, però ara tinc la sensació que el debat social s'inicia en una part teledirigit per un membre del Partit Popular, un exalt càrrec de la Conselleria de Salut que ara mateix s'ha sentit desautoritzat per la direcció balear de l'Associació Espanyola contra el Càncer, el Sr. Pallicer. I que quedi ben clar, i que quedi ben clar, Sra. Castro, que m'estic referint exclusivament a aquesta persona i no dubto en absolut de la bona fe de les persones que formen part de les associacions pitiuses contra el càncer i que han fet una feina molt important en la recollida de firmes, fet que jo he qualificat, i que crec que és així, com a fet sense precedents a la història d'Eivissa aconseguir 40.000 firmes amb un mateix objectiu.

Una vegada que queda obert aquest debat social el Partit Popular d'Eivissa des del nostre punt de vista se n'aprofita, i anuncia en roda de premsa la presentació d'una moció al Consell d'Eivissa per sol·licitar la incorporació d'aquest servei, i aclareix, aclareix, al mateix temps que no vol fer un ús partidista d'aquest tema. No sé per què s'ha d'explicar això si realment no és la intenció. A continuació el Partit Popular registra una interpel·lació sobre aquest tema, i arribam a la comissió de l'altre dia, en què vostès retiren les seves esmenes i voten a favor d'una proposició no de llei, presentada en aquest cas pel Grup Socialista i esmenada per Eivissa pel Canvi. L'altre dia, Sra. Castro, vostè va expressar la seva satisfacció i jo crec..., no sé si sóc literal, però crec recordar que jo li vaig sentir fins i tot que deia "ara estic segura que hi haurà radioteràpia al nou hospital d'Eivissa", crec que ho vaig sentir i crec que no m'equivoc.

La qüestió és que després d'això el Partit Popular presenta avui aquesta moció que recull les esmenes que va retirar l'altre dia. Bé, Sra. Castro, des del nostre grup pensam que aquest parlament s'ha pronunciat de manera coincident amb el Consell Insular d'Eivissa, a favor de la incorporació de la radioteràpia al nou hospital. Jo li demanaria, Sra. Castro, que posi per davant el consens que vàrem aconseguir fa 15 dies entre tots els grups parlamentaris i que no ens doni més motius per pensar que hi ha aquest intent de treure rèdit partidista d'un tema tan sensible. Nosaltres, com a mostra de voluntat del nostre consens, votarem a favor del primer punt; insistim que ja és una cosa sobre la qual s'ha manifestat aquest parlament, no obstant això votarem a favor del primer punt, i li demanam que accepti l'esmena que ha presentat el Grup Socialista simplement perquè és el mateix que l'altre dia vàrem votar entre tots els grups parlamentaris. D'aquesta manera amb l'esforç de tots, amb aquest esforç de consens, estam segurs que el nou hospital d'Eivissa tindrà aquest servei de radioteràpia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorca té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en realitat entenem, des del nostre grup parlamentari, que aquest és un debat reiteratiu, com ja s'ha manifestat per tots els portaveus que ens han precedit en l'ús de la paraula. Efectivament, és un tema tractat, acordat; a la comissió l'altre dia vàrem arribar a una transacció entre tots els grups parlamentaris i per tant, com no podia ser d'una altra manera, reiterarem molt ràpidament la nostra posició.

Primer de tot, posició política a favor que efectivament existeixi aquest servei de radioteràpia a Eivissa, primera posició molt clara i molt simple; per això donarem suport al primer punt de la moció. Segona posició: sabem que aquesta existència d'un servei de radioteràpia a Eivissa no és una qüestió excessivament fàcil, pel tema de les ràtios que ja hem parlat, per la garantia de la seguretat clínica i de la qualitat assistencial; per tant entenem que el que hem de fer és assumir l'esmena del PSOE, que efectivament aposta perquè existeixi aquesta unitat de radioteràpia, i que si és possible, si és possible, funcioni des de la posada en servei de l'hospital. Aquesta és la posició que defensam i entenem que és la que hem de reiterar en aquest debat.

Per tant si s'accepta l'esmena del PSOE podríem votar-ho tot a favor i si no només podrem votar el primer punt. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, arribam a aquest debat, i com ja s'ha expressat, amb un poc de dubtes sobre els motius, jo fins i tot diria que amb una cursa que des dels altres grups veim amb una certa..., no diré preocupació, però crec que allò important que s'havia d'aconseguir era un acord d'aquest parlament en els termes o en la sol·licitud que ens donava el Consell d'Eivissa; aquest acord s'ha produït i l'interès a continuar donant-li voltes la veritat és que pareix que respon més a un interès partidista, que des de dur el debat ens sembla molt legítim, però des del moment en què s'ha resolt aquest debat amb una aprovació en els termes exactes que ens demanava el Consell d'Eivissa a nosaltres ens sembla ja remenar excessivament aquesta qüestió, i ara del que es tracta és que la conselleria es posi a fer feina, faci els estudis que calgui, posi immediatament dins el projecte arquitectònic aquesta unitat de radioteràpia, com li hem demanat, i estudiï, com li demanava el Consell d'Eivissa, si és possible posar-la en marxa immediatament.

Dit això, els arguments perquè aquest "si és possible" la seva magnitud tenguí a veure amb les capacitats que es tenen i amb tota la racionalitat que ha de dur, tenint en compte que allò important és que el malalt de càncer tenguí el millor tractament possible, el que més li doni garanties de sortir de la malaltia és el que nosaltres exigim, i donar-li, continuar insistint amb acords solemnes d'aquest parlament, que la setmana que ve n'hi pugui haver d'un altre grup, perquè quasi ens hi animen, a dur-ne algun altre, amb una coma o amb un accent més a la dreta o més a l'esquerra, jo crec que no és raonable i no és seriós. Crec que seria bo mantenir-nos amb l'acord adoptat per la Comissió de Salut, que es retiri directament la proposició, que es retiri el segon punt, que s'aprovi l'esmena que esdevindrà reiterativa respecte del que ja hem aprovat, però en qualsevol que no li donem, ja dic, més voltes.

Aquí sí però que vull aprofitar; ho vaig dir amb menys èmfasi, per ventura, en el debat de la interpel·lació, amb més claredat en el debat de la Comissió de Salut, a la qual he de lamentar que els distints grups no varen voler donar suport a la nostra esmena que en aquell moment aportàvem dins el debat de la comissió, i ara sí que ja en aquest punt, el tercer debat en què tractam el tema de la unitat de radioteràpia a Eivissa, sí que vull dir amb tota claredat i fermesa que les que dades, els motius que justifiquen una unitat a l'illa d'Eivissa, també la justifiquen, pels mateixos motius i les mateixes raons, a Menorca. Per tant, amb independència que hi ha hagut una mobilització popular a Eivissa a la qual s'ha de donar resposta, és evident que els motius de ràtios, de nombre de malalts, de nombre de desplaçaments i tots els arguments que s'han desplegat per garantir aquesta unitat a l'illa d'Eivissa, des del moment en què són assumits per la conselleria creim que du ràpidament a plantejar exactament els mateixos arguments a l'illa de Menorca. No serà a un hospital nou, serà al Mateu Orfila, probablement; els estudis duran el temps que calgui, hi ha d'haver una prioritat, la que convengui, és evident que ara hi ha aquest acord aquí, però jo crec que allò que no podrem és continuar amagant un sil·logisme que cau pel seu propi pes i que la conselleria des d'avui mateix ha de fer els estudis referits a les dues illes.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Vol la Sra. Castro intervenir per dir si accepta o no l'esmena i les contradiccions si n'hi ha pogut haver?

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bé, jo crec que part de la feina del Sr. Conseller és estar en aquest parlament, especialment i sobretot si es tracten temes que afecten la seva conselleria.

Miri, Sra. Torres, el tema de la radioteràpia es va començar a tractar aquesta legislatura amb una pregunta meva a la Comissió de Salut crec que va ser el mes de gener, si no m'equivoco, ho podem mirar al *Diari de Sessions* de grup comissió, amb la qual preguntava al Sr. Conseller si pensava que el nou hospital d'Eivissa tindria radioteràpia, i em va dir que no; està al *Diari de Sessions* i per això va començar tot aquest pelegrinatge i tot aquest donar voltes, com diu el Sr. Alorda.

Miri, a vostè la sorprèn que no retirem la moció, i es veu que a la Sra. Suárez també. Doncs a mi em va sorprendre molt que, havent tractat ja la interpel·lació d'aquest tema i havent presentat el text de la moció en el termini reglamentari, el Grup Socialista presentés a la Comissió de Salut un text completament diferent a l'aprovat en el consell insular, text que es va consensuar per part del president del consell, Sr. Tarrés, i el portaveu del Partit Popular, Sr. Palau, i vostès presentessin un text totalment diferent sense esperar el debat d'aquesta moció, per via d'urgència, com està al BOPIB. Això no és embullar fil, Sra. Torres?; això és guardar les formes? No vulgui vostè donar lliçons perquè crec que la postura de tots els grups en aquest tema ha estat molt clara. Crec que el nostre dret és presentar totes les preguntes, mocions i totes les iniciatives en general que creguem oportunes, i no crec que vostè ens vulgui coartar la nostra llibertat, i com li dic no cal que ens doni tantes lliçons.

No retirarem aquesta moció perquè, com li dic, ja estava presentada quan vostès van presentar la proposició no de llei a la comissió. Allà en vam posar tots d'acord, vam votar tots per unanimitat i jo crec que aquí serà igual perquè el nostre grup no té cap problema per acceptar la seva esmena, i el que no entenc són aquests atacs furibunds perquè això sí que és polititzar el tema, això sí que és utilitzar el tema tan sensible de la radioteràpia políticament. Francament jo pensava que s'aprovaria per unanimitat sense més problemes. Com li dic, a pesar de les seves intervencions nosaltres acceptarem la seva esmena, perquè era ja el que pensàvem perquè el text no és igual que el que es va aprovar en el consell però perquè s'ha fet amb temps i amb formes i per persones diferents, però no hi ha cap problema a acceptar la seva esmena, i jo crec que haguéssim pogut evitar avui aquestes furibundes intervencions perquè, com li dic, la seva moció sí que..., la seva proposició no de llei potser sí que estava fora de lloc, per via d'urgència, sense esperar a debatre aquesta moció, que com s'havia acordat amb el president del consell es va presentar en el consell, aprovada per unanimitat i aquí també. Això, com diu el Sr. Alorda, sí que és remenar.

I jo crec que parlar d'una persona com és el Sr. Pallicer, que està actuant com a assessor tècnic, president del comitè tècnic assessor de la comissió contra el càncer, idò la veritat, jo no sé si els seus antecedents polítics li han de pesar tant com per no poder, com a tècnic, defensar una cosa en la qual creu, com crec que fem tots nosaltres com a polítics.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castro.

Aquesta presidència entén que havia quedat clar que el primer punt de la proposta, de la moció, quedava aprovat per assentiment, i que l'apartat número 2 queda també aprovat per assentiment però amb l'esmena que ha presentat el Partit Socialista.

És així, senyores i senyors portaveus? Doncs queda aprovat tot per assentiment.

III.2) Moció RGE núm. 9490/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Llei 5/2008, de 14 de maig, d'actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6764/08.

A continuació debatrem la moció presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a l'aplicació de la Llei de 14 de maig, d'actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública.

Pel Grup Popular intervindrà el Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, arrel de la interpel·lació que vàrem fer fa devers 15 dies referent, precisament, als criteris interpretatius de l'aplicació de la llei, o als criteris o de l'aplicació de la Llei d'actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl, avui defensam aquí una moció que té un sentit. Nosaltres els vàrem manifestar que estàvem una miqueta decebuts perquè pensàvem que quan vostès ens varen demanar consensuar precisament la llei era per consensuar amb el Partit Popular, amb el partit majoritari, la política que havien de dur en tema de sòl per a obtenció d'habitatge i també la mateixa política en habitatge. Els vàrem dir que estàvem decebuts perquè pensàvem que hi havia hagut actuacions paral·leles que demostraven que el Govern no tenia cap intenció ni una d'acordar absolutament més que allò necessari amb el Partit Popular. Aquell dia ens havien de menester, aquell dia no tenien el suport dels seus i necessitaven la responsabilitat del grup majoritari, i nosaltres li vàrem demostrar votant a favor, consensuant durant tot un horabaixa una llei que pot ser molt important per als ciutadanes i les ciutadanes d'aquesta comunitat.

Dir-los també, al president que no és aquí, que estam totalment disposats avui a consensuar amb el seu partit qualsevol tipus d'actuació, qualsevol tipus d'iniciativa que presentem per tal de poder tenir una majoria estable. Això seran vostès que decidiran què és allò que volen a partir d'avui de relació amb el Partit Popular, grup majoritari d'aquesta cambra.

El primer punt fa referència precisament a aquests criteris interpretatius de la llei, no publicats amb la llei però sí molt importants, i varen ser una de les coses que més vàrem negociar durant aquelles hores amb els partits que avui formen govern. Amb aquests criteris interpretatius es va intentar reconduir el primer esborrany de la llei, aquí on nosaltres mai no haguéssim pogut donar suport, però que gràcies a aquest gran acord nosaltres vàrem poder votar a favor, i en aquesta llei vàrem aconseguir que donàssim un autèntic protagonisme als ajuntaments perquè pensàvem que estaven una mica oblidats i que no comptàvem amb les seves aportacions.

Aquests criteris -els llegiré d'una manera molt ràpida- diuen que, abans de resoldre la convocatòria d'oferta de terrenys prevista a l'article 31, la Conselleria de l'Habitatge i Obres Públiques del Govern farà un estudi de demanda d'habitatges de protecció pública per a cada municipi en què es presenti una oferta de sòl; és molt necessari aquest estudi perquè hem de saber, abans d'adjudicar aquests terrenys o aquestes ofertes, saber quina és la demanda a cada municipi. Així mateix el Govern consensuarà amb els ajuntaments les actuacions necessàries per dotar els municipis d'infraestructures, equipaments i espais lliures públics que es puguin desprendre de la incorporació al creixement urbanístic de les reserves estratègiques de sòl; claríssim: si nosaltres augmentam habitants a un municipi i a més ho feim d'una forma que aquests urbanitzables no tendran cessions de zones verdes, és lògic que, aquests metres de zones verdes que necessitaran els ajuntaments, els estudiï el Govern i els porti el Govern d'una manera.

El Govern instarà l'IBAVI perquè adjudiqui les obres a empreses constructores que es facin amb mesures i fases que possibilitin la presència d'empreses ubicades a Balears, per intentar afavorir així les nostres empreses de la nostra comunitat. El Govern es compromet a estudiar les zones POOT; hem de pensar que el mateix pla territorial de Mallorca condemna totes les zones POOT a qualsevol tipus de creixement en residencial, i possiblement aquestes zones POOT també tinguin necessitat d'habitatge HPO; si nosaltres no estudiem una fórmula és totalment impossible que aquestes zones, que també necessiten creixement en habitatge HPO puguin tenir cap tipus de possibilitat de créixer.

I una molt important que diu que la planificació urbanística de les reserves estratègiques previstes a l'article 2 de la llei serà elaborada conjuntament amb els ajuntaments respectius, que designaran els tècnics municipals corresponents. Queda claríssim perquè nosaltres feim una excepció dins el model de desenvolupament urbanístic, feim una excepció que deixaria que nosaltres urbanitzàssim una taqueta de qualsevol municipi al marge del possible creixement, al marge del futur d'aquell municipi; aleshores s'ha de fer sempre amb els tècnics municipals.

El segon punt diu: "El Parlament de les Illes Balears...". Perdó, me n'he deixat una molt important que diu: "Així mateix, i vistes les ofertes presentades, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern a no seleccionar cap oferta que no estigui dins sòl urbà ni urbanitzable ni tampoc superi les 5.000 actuacions". L'altre dia el conseller va pujar a aquesta tribuna i ens va dir que tenia 30.000 actuacions o 30.000 possibles habitatges a construir o d'ofertes; si n'hi 30.000, nosaltres pensam que n'hi deu haver com a mínim 5.000 dins sòl urbà i urbanitzable, per tant podríem evitar fer-ne cap ni una dins sòl rústic, que per molt que és sòl de creixement avui és rústic. Per tant nosaltres demanaríem que, vist que hem tengut un gran èxit amb la convocatòria, que en tenim 30.000 per triar, només els facem en urbanitzable i en urbà. Això garantiria que protegiríem el rústic, i m'imagín que certs partits del Pacte no es poden oposar a això.

El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que els habitatges que es destinin al règim de venda tinguin garantit els finançaments per part d'entitats bancàries i evitar així les situacions actuals de manca de finançament hipotecari. No ens podem trobar a fer 5.000 actuacions, 5.000 habitatges dins el sòl de les Illes Balears i que després els adjudicataris no tinguin el finançament suficient i hagin de renunciar a poder tenir un habitatge de protecció oficial. Què farem després amb els habitatges buits? Crec que és molt important que aquestes mesures d'habitatges vagin acompanyades amb una garantia que la gent realment, perquè es fa aquest habitatge, tinguin el finançament adequat i necessari per poder adquirir aquest habitatge.

El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a prioritzar la reconversió d'habitatge lliure buit en habitatge de protecció pública. Crec que s'escapa de qualsevol comentari que avui un dels problemes que tenim, precisament, és la gran quantitat d'habitatge buit en oferta, però sobretot una gran quantitat en construcció, que els mateixos propietaris o els mateixos promotors no tenen finançament per poder acabar aquests habitatges. Estaria molt bé i està molt bé i a més sabem precisament que hi ha convocatòries perquè el Govern pugui adquirir aquest tipus d'habitatge i el pugui reconvertir. Així faríem dues coses, de qualque manera ajudaríem aquests promotors que es troben en una situació complicada de falta de finançament, però a la vegada evitaríem haver de construir de forma innecessària més habitatges i evitaríem al mateix temps consumir més sòl.

Després i per acabar, el punt número 5. El Parlament de les Illes Balears rebutja les adquisicions de solars efectuades sense concurs públic i sense criteris objectius de selecció que es varen efectuar a principis del 2008. Ja vaig fer referència en la meua intervenció a la interpel·lació, crec que actuacions com les que s'han fet a Campos, crec que han de marcar precisament el que mai no s'ha de fer dins un govern que presumeix de transparència, comprar per 18 milions d'euros aproximadament sòl en un municipi on el mateix batlle i el mateix municipi no volen comprar per 18 milions d'euros, simplement amb una publicació en un diari. Comprar sense, a dia d'avui, tenir aquests criteris suficients que avalin la compra d'aquest sòl, ens sembla una tudada de doblers. Aquests doblers és evident, estan en un sòl allà, però s'haurien pogut destinar, possiblement, a altres municipis que sí haguessin volgut, amb aquest estudi que

jo demanava, aquest sòl i en el mateix temps a dia d'avui ja es podria començar a construir.

Un dels punts també més importants és el que diu que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern que un cop es resolgui el concurs i es tramitin les actuacions (...) es deroguin les previsions contingudes a la llei. Bé, crec que la mateixa llei ho diu, és una llei feta per una sola vegada, per tant, no tendria molt de sentit que aquesta llei continuàs en vigor, perquè a més ho repetirem, i n'estam convençuts, que això afecta directament els planejaments municipals. És a dir, la Conselleria de Medi Ambient quan tu fas una modificació de normes o fas un planejament general t'obliga sempre a fer una previsió de màxims, et fa fer ciència ficció, et diu "imagina't que tomes tot Palma o que tomes Manacor" i tu has d'intentar fer veure què et permeten aquestes normatives, si per exemple a aquest carrer d'aquí darrera només hi ha planta baixa i es permet planta baixa més quatre, les previsions sempre han de ser de màxims. Aleshores, això t'obliga, obliga els ajuntaments en la normativa a haver de fer unes previsions de màxims, de zones verdes, d'equipaments de consum d'aigua, etc. Amb aquesta disposició de la llei que permet un habitatge cada 60 metres sense haver de passar per concurs, automàticament, te multiplica el nombre d'habitants per municipi, automàticament. I això fa que aquestes previsions sempre hagin de ser de màxims. Per què hem de tenir una llei que es boti la normativa dels ajuntaments, es boti les normes subsidiàries, es boti els plans generals, es boti fins i tot el Pla territorial de Mallorca i que per llei, nosaltres puguem fer el que han demanat els promotors, però que mai cap ajuntament no ha pogut fer perquè el seu planejament no ho pot absorbir? Ens sembla una... No, Sr. Conseller, pot remenar el cap tot el que vulgui, però això és així.

Ens sembla inacceptable que passem per damunt l'autonomia municipal. Ens sembla inacceptable que vostès vulguin fer urbanisme des del Parlament de les Illes Balears. Ens sembla impresentable que vostès no acceptin la independència del Consell de Mallorca, que puguin fer realment el seu planejament territorial i la seva normativa, que diguin quines han de ser les regles de joc dels ajuntaments. Nosaltres no hi estam d'acord, si vostès consideren que el Consell de Mallorca o els altres consells s'han de menjar això, idò vostès mateixos.

Demanam que reflexionin, demanam que deroguin aquesta llei perquè ja no tindrà cap sentit ni un i, a més, és una cosa que crec que ni el Consell de Mallorca, ni el Consell d'Eivissa ni el Consell de Menorca, però sobretot els ajuntaments poden permetre. Els ajuntaments han de tenir la possibilitat, dins el seu planejament de posar les regles del joc i no permetre que des d'una conselleria els imposin les regles del joc. Per la independència, per l'autonomia i pel municipalisme, crec que vostès avui haurien de votar a favor d'aquesta proposta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Per fixació de posicions, té la paraula pel Grup Mixt la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Pastor, per preparar aquesta intervenció nosaltres hem volgut rellegir les actes de les diferents sessions que varem dedicar a aquesta llei fins a la seva definitiva aprovació. Li he de dir que allò que em crida més l'atenció, i amb la intervenció que ha fet avui encara més, és l'escassa coherència que ha tengut el Partit Popular. Vostès han passat d'una crítica duríssima a aquesta llei, encara ahir llegia que deien que la durien al Tribunal Constitucional una vegada que estàs aprovada. Deien això i deien altres coses, varen passar d'això a fer-se la foto per a la seva aprovació, passant per la petició de la suspensió d'aquesta llei fa unes setmanes, i ara la presentació d'aquesta moció amb propostes diferents i fins i tot contradictòries a les que vostès mateixos feien en comissió fa uns dies.

Això, simplement ho qualifico com a incoherència i com a voler estar en un lloc diferent sense tenir les idees clares. Els motius vostè sabrà quins són.

Convendria per tant, Sr. Diputat, que aclarissin quina és realment la seva postura, la del seu grup, davant la política d'habitatge en general i respecte a aquesta llei en particular, l'objectiu de la qual -i nosaltres per això li donam suport- no és altre que oferir habitatges a preus assequibles als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Fetes aquestes observacions passam a fixar la posició sobre els diferents punts de la moció. Primer punt, sòls urbans i urbanitzables, nosaltres pensam que la llei és prou clara i que no té cap sentit intentar canviar-la ara, en el moment de la seva aplicació. Pensam que fer-ho generaria això que a vostès tant els agrada parlar, que és això de la inseguretat jurídica i li faré una referència a Eivissa. A nosaltres, ens hauria agradat que a Eivissa s'haguessin presentat ofertes en sòls urbanitzables i urbans, però no ha estat així. El que passa és que nosaltres confiam ara en la capacitat de les diferents institucions locals, ajuntaments i consells, a l'hora de valorar les ofertes que s'han presentat. El que volem dir és que, el sistema, consideram que és prou garantista, la llei és garantista, ho era abans quan es va fer i ho és ara quan s'aplica.

Segon punt, derogació de la llei. Bé, pensam que la llei recull en claredat, a la seva disposició addicional primera, que aquesta serà d'aplicació única, per tant no entenem el sentit d'aquesta proposta.

Garantir el finançament, tercer punt. Per la informació que tenim, per la informació que hem recollit, ens consta que els crèdits hipotecaris per als adjudicataris d'habitatges de protecció oficial estaran garantits pel Govern central a l'empara, mitjançant el Pla d'habitatge estatal 2009-2012.

Quart punt, reconversió d'habitatges lliures en habitatges de protecció oficial. Miri, aquesta és una mesura que ja és possible des de fa mesos gràcies a una reforma del Pla estatal d'habitatges. Nosaltres ahir miràvem un retall de premsa del passat 24 de juny en què el conseller Carbonero anunciava aquesta possibilitat després de reunir-se amb el president de l'Associació de constructors de Balears, Sr. Sebastià Pastor, parlam del mes de juny. Ara bé, què passa? Aquesta reconversió depèn de la voluntat dels promotors immobiliaris que vulguin comercialitzar com a habitatges protegits el que ells havien construït com a habitatges de preu lliure. Pensam que el que no es pot fer és deixar a la voluntat privada exclusivament la iniciativa de promoció de l'habitatges protegits, que aquesta ha de ser liderada pel Govern. Per tant, sí que és possible, es continuarà amb aquesta iniciativa, però no s'ha de deixar exclusivament en les seves mans.

Respecte del cinquè punt, rebutja d'adquisicions de solars, no podem votar a favor d'aquesta proposta simplement perquè no hi estam d'acord. Pensam que la compra de solars va ser una bona iniciativa que intentava en aquell moment guanyar temps per poder fer el més aviat possible habitatges assequibles. D'altra banda, i ho volem deixar molt clar, no compartim les acusacions fetes sobre manca de transparència i criteris objectius ni pel que fa al procés de compra de solars ni al de la presentació d'ofertes del concurs derivat de la Llei de mesures urgents.

Sr. Pastor, des del nostre punt de vista, les propostes del Partit Popular en matèria d'habitatge són erràtiques, són confuses i són incoherents. Ens queda un dubte i és que no sabem si això respon, simplement, a la manca d'idees o a una mena de reacció condicionada per l'encert en què actua el Govern. Vostè ha dit que són inacceptables no sé quantes coses, jo crec que el que és inacceptable és la seva postura avui després d'haver aprovat la llei. Si l'hagués mantingut, si hagués votat en contra, podria entendre això, em sembla inacceptable la seva postura i a més, diríem, el to de la seva intervenció tenint en compte que vostès varen votar aquesta llei i que, fins i tot, molts o alguns dels aspectes d'aquesta llei varen ser introduïts a proposta de vostès.

Simplement li demano, Sr. Pastor, un poc de coherència a l'hora de parlar de política d'habitatge que tant important és per a aquestes illes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorca té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, coincidesc en la portaveu d'Eivissa pel Canvi que la veritat és que la posició del Partit Popular la tenc mala de comprendre, entenc que efectivament hi ha una certa incoherència i la veritat és que no acab de veure la posició i la lògica de la postura política del Partit Popular sobre aquesta qüestió.

Crec que primer de tot hem de contextualitzar la situació i la llei. És a dir, la proposta del Govern és de 5.000 habitatges amb un règim de protecció pública per aconseguir fer aquests 5.000 habitatges i aconseguir el sòl que faci possible la construcció d'aquests 5.000 habitatges fa una llei extraordinària i urgent. Una llei extraordinària i urgent que, diguem, la gràcia que té és permetre un increment de densitat sobre el planejament municipal. Aquesta és la gràcia de la llei i si vostès varen votar la llei és perquè varen assumir això, perquè és que si no, no entenc el perquè la varen votar a favor. Si això és així, també saben perfectament que la mateixa llei preveu sistemes de control, de participació municipal, de garantia d'aquest principi que és l'autonomia municipal, perquè, és clar, si prestam atenció a la seva intervenció sembla que la llei es bota tota l'autonomia municipal. Això no és cert.

Vostè sap que les administracions urbanístiques, ajuntaments i consells insulars, han d'emetre informes preceptius en la tramitació de les normes subsidiàries i complementàries. Per tant, hi ha una participació municipal evident. Vostè sap també que la Conselleria de Medi Ambient també tindrà una participació a l'avaluació d'impacte ambiental quan es tramitin les normes subsidiàries i complementàries producte de la selecció d'aquestes reserves estratègiques de sòl. Per tant, ja li dic, no entenc massa bé molts dels seus arguments perquè realment resulten xocants i incoherents en les previsions de la llei.

Dit això, de caràcter global, passem a les propostes concretes de la seva moció. Ja li anunciï per anticipat que no podem donar suport a cap d'aquestes propostes concretes. La primera, vostè diu que a causa de l'èxit que ha tenguut aquest govern, que s'han presentat molts de promotors i que, per tant, hi ha molt de sòl per fer reserves estratègiques de sòl només es triï sòl urbà i urbanitzables. Bé, un altre dels criteris d'aquesta llei és que el repartiment d'aquests 5.000 habitatges com a objectiu en matèria d'habitatge d'aquest govern és que es distribueixin d'una manera relativament equitativa en el territori de les Illes Balears. Per això, vostè deia que hi ha un compromís de fer un estudi de les demandes de cada municipi i això li sembla molt bé.

Bé, si li sembla molt bé que es faci un estudi de les demandes de cada municipi i hem de distribuir territorialment aquests 5.000 habitatges, entindrà que a vegades hi haurà municipis, serà molt excepcional, però es produirà o es podrà produir a vegades, que a determinats municipis no hi hagi ofertes en sòl urbà i urbanitzable, que la demanda existeixi i s'hagi de donar una resposta, sempre dins el límit dels plans territorials insulars, això no és cap barbaritat sinó que, diguem, és absolutament lògic amb la llei aprovada. Per això, ens sorprenen aquestes propostes que vostès fan, com tot això de les zones verdes que, la veritat, no he arribat a entendre què volia dir amb això de les zones verdes, perquè que hi hagi un promotor que presenti una reserva estratègica de sòl no vol dir que no hagi de complir en el cas de sòl urbanitzable que hi ha un 10% mínim de zones verdes públiques, no vol dir que no hagi de complir aquests estàndards, però bé vostè ha fet una argumentació que tampoc no he acabat d'entendre i que m'agradaria que me l'explicàs.

Segon punt de la moció, tema de la derogació. També diu “és una llei feta per a una sola vegada”, si la mateixa llei preveu que és feta per una sola vegada, quin sentit té derogar-la? No en té cap, en el nostre mode de veure-ho. La mateixa llei diu que és extraordinària per fer un únic concurs, que si hi ha suficient oferta no té sentit tornar a utilitzar la llei. És que de fet pens que seria il·legal tornar a utilitzar la llei, però bé això seria una altra discussió.

Tema del finançament per part de les entitats bancàries. En el concurs convocat, que coneix perfectament, ja es va establir com a un dels criteris que hi hagués un finançament garantit per fer les promocions. Això ja és una passa en el sentit, un poc, que vostè anuncia. Efectivament, existeix un problema de crèdit, les persones van al banc i no els donen crèdit per poder firmar les compra vendes d'habitatges, això existeix en el mercat privat i en el mercat públic, això és així.

Ara bé, si estiram el seu argument, vol dir que només s'hauria de començar la promoció una vegada que s'hagin venut tots els pisos sobre plànols o una cosa així? Des del nostre grup parlamentari, ja al debat de la setmana passada, vàrem apostar en relació amb l'habitatge per prioritzar les actuacions de lloguer, entenem que si les vendes no són possibles, sempre podem canviar el règim a lloguer, per tant, més val tirar endavant aquestes mesures i disposar d'un parc important per donar resposta a les demandes d'habitatges que aquestes sí que és innegable que existeixen.

Quarta proposta de la seva moció, la reconversió d'habitatge lliure en habitatge de protecció pública. D'acord, però això ja es fa, la conselleria ho fa, és públic i notori, per tant entenem que no té sentit donar suport a una proposta que ja es tira endavant.

Finalment, en relació amb l'adquisició d'un sòl, va ser una primera actuació també dins aquesta política extraordinària d'afrontar una situació molt greu per a molta gent i especialment per als joves de les Illes Balears, i que era la necessitat que hi hagués habitatge públic, no teníem sòl, vostè sap perfectament que un dels problemes dels ajuntaments, de tots els colors polítics, això no té discussió, és que no disposen del sòl necessari per poder encarar aquest tipus de promocions i la conselleria una de les primeres mesures que va posar en marxa, amb una eficàcia que hem de lloar, va ser l'adquisició de sòl.

Després ha resultat que hi ha ajuntaments que no estan d'acord amb les seves previsions urbanístiques, això -diguem-ha agafat la conselleria un poc a contrapeu. Entendrà vostè que l'agafi un poc a contrapeu perquè és un poc estrany que a l'ajuntament no li vagin bé les seves previsions urbanístiques, però estan en el seu dret legítim que el plantejament municipal és una cosa dinàmica que canvia i que s'ha d'anar adaptant. Entenem per tant, perfectament, aquestes peticions dels ajuntaments, però també entenem un poc la posició de la conselleria. És una situació que s'ha provocat, tenim el sòl, el més important és que tenim el sòl i si, encara que no s'esgotin les possibilitats de densitat edificatòries que donin els planejaments municipals, sí que es podran fer determinades actuacions i per tant es podrà donar resposta a la demanda. Per tant, no podem en absolut criticar una mesura que ens sembla que va en el bon camí i que era positiva per fer efectiu aquest dret a un habitatge digne que tenen tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Els portaveus anteriors han començat la seva intervenció fent referència a aquesta sorpresa que causa el continu canvi de posicions del Partit Popular davant aquesta llei, davant un atac frontal inicial es va passar al suport, tot això ja no m'hi estendré perquè ja és conegut i ja n'hem parlat altres vegades, però sí que voldria fer una referència als canvis de posició fins i tot de darrer moment, de les darreres setmanes. Perquè fa un mes va anar una proposició no de llei, amb diversos punts, a una comissió d'aquest Parlament i en aquesta proposició no de llei es demanava la paralització d'aquesta llei, i de demanar la paralització ara es passa a una proposició diferent, que no demana la paralització sinó que planteja tota una sèrie de condicionants i puntualitzacions sobre la seva aplicació.

En el moment que el Partit Popular va demanar la paralització de la llei, que ho demanava en aquella comissió, però que fa quinze dies en el debat d'interpel·lació quasi quasi també semblava que anava cap això, cap a parlar de la paralització, varen expressar que hi havia hagut un canvi de circumstància, circumstància econòmica, la crisi econòmica i que la situació era molt diferent i que per tant se justificava canviar la posició des d'aquell suport inicial a demanar la paralització. M'agradaria saber si en aquests quinze dies o, en qualsevol cas, en aquest mes ha tornat canviar tant la situació econòmica com perquè ara ja no demanem la paralització sinó que demanem que la llei s'apliqui, però que s'apliqui amb una sèrie de puntualitzacions o condicionants. Perquè, si és així, podria ser que d'aquí a quinze dies ens tornàssim trobar amb una proposició no de llei o amb una moció, amb alguna iniciativa parlamentària en aquest Parlament, plantejant una posició diferent del Partit Popular respecte de totes les anteriors.

Per tant, una primera consideració que voldria fer i que ja la vàrem fer en el debat de la interpel·lació és que el nostre grup parlamentari va donar suport a aquesta llei, el va donar i tots el tenim present i tots el recordam, després d'un procés de negociació que va ser treballat i que al final, per sort, va incloure tots els grups de la cambra, i que, per tant, després d'aquest procés, al qual tothom fa renúncies i tothom fa aportacions, no ve aquí sis mesos després a dir la volem paralitzar o dir volem derogar una part sí i una part no, o fer operacions estranyes.

Respecte dels punts concrets de la moció, els portaveus anteriors ja n'han parlat, per tant hi faré una referència ràpida; el primer parla de prioritzar sòl urbà i urbanitzable. És un punt que crida l'atenció, a nosaltres particularment ens crida l'atenció perquè el nostre grup parlamentari va ser qui va insistir de manera particular en aquesta qüestió, i és que va insistir en una altra que jo crec que, amb contingut proteccionista, encara és més important, i en aquest punt hi va insistir més que qualsevol dels altres, que és la qüestió del respecte als límits del Pla territorial. Ho venc a dir perquè ara ens sobta que el Partit Popular vengui a posar-se medalles proteccionistes parlant de prioritzar sòl urbà i urbanitzable, que és allò que la llei ja preveu, prioritzar sòl urbà i urbanitzable que és allò que la llei ja preveu.

A més, en aquesta qüestió tenim bones notícies, tenim la notícia que les ofertes que s'han presentat permetran que la immensa majoria de les actuacions siguin en sòl urbà i urbanitzable i el que és veritat és que el nostre grup, ho dic perquè a un moment determinat de la intervenció el portaveu del Partit Popular ha dit que certs partits del pacte haurien d'estar d'acord amb aquesta mesura, si es referia a nosaltres el nostre grup defensarà, defensarà de manera decidida i contundent, aquesta utilització de sòl urbà i urbanitzable per a aquestes actuacions. Els portaveus anteriors ja s'han referit als casos que hi pugui haver d'haver de fer actuacions a municipis on no hi hagi hagut altres ofertes que siguin sòls de transició, qualque portaveu fins i tot s'ha referit a casos concrets, però jo, més enllà d'aquests casos concrets i que han de ser excepcionals, el nostre grup està per demanar i estar per exigir que aquestes actuacions tinguin lloc en sòl urbà i urbanitzable, perquè, a més, així acomplim allò que diu la llei que vàrem pactar entre tots.

El segon punt diu, literalment, una cosa així: que es deroguin les previsions de la llei una vegada resolt el concurs. Jo crec que ens tornam trobar davant un canvi de posició que s'hauria d'explicar una mica millor. La llei diu que està fet una vegada i que després no pot quedar en vigor i després fa tota una sèrie de consideracions el portaveu del Partit Popular, que sembla que a aquest punt l'hi ha posat un èmfasi especial, a favor d'aquest punt segon; jo li demanaria que justificàs si totes aquestes consideracions no eren vàlides o no s'haurien d'haver fet o no les hauria d'haver plantejat el Partit Popular en el moment que va donar suport a la llei. Si aquestes disposicions addicionals que, en qualsevol cas, potser el que es refereix quan diu que coses que s'haurien de derogar una vegada resolt el concurs, realment creu que va en contra de l'autonomia dels municipis i dels consells, sobre si això no s'hauria d'haver tengut en compte en el moment que es va donar suport a la llei. En aquest punt, donar suport o tornar posar l'èmfasi en allò que ha dit un portaveu anterior, que el paper dels municipis, el paper dels consells insulars està garantit en el text de la llei i qualsevol de les actuacions que preveu aquesta llei, com coneix perfectament el portaveu del Partit Popular passa per tenir un vist-i-plau de municipis i de consells insulars.

El tercer punt parla que els habitatges en venda tinguin una garantia de finançament, un punt jo crec que seria una situació ideal que qualsevol habitatge tingués una garantia de finançament. És veritat que en aquesta qüestió ja hi ha previsions de plans estatals, com s'hi ha fet referència, i també és veritat que el Govern actual ha fet passes d'ajuda a les famílies i d'ajuda als joves perquè puguin finançar els seus habitatges més efectius, diria jo, que el que havia fet el Govern anterior. En aquest sentit, recordar que un producte com la primera hipoteca és un producte que conté més elements d'ajuda i que és més efectiu que el producte anterior, per dir-ho així, que havia fet l'altre govern, que és el de la famosa Hipoteca Jove.

El punt quart parla de reconvertir habitatge lliure en habitatge de protecció pública. Una altra vegada una cosa que el Govern anterior no havia fet i que en canvi sí que fa el Govern actual i ara el partit de l'oposició, que és el mateix partit que governava abans i no ho feia, ens ve a demanar que instem el Govern a fer-ho. Nosaltres, en aquest sentit, el que fem és donar suport a les actuacions que ja fa el Govern, que ja ha fet actuacions d'agafar habitatge que havia nascut com a habitatge lliure i de mercat lliure i que l'havia reconvertit en habitatge de protecció pública; l'encoratgem a continuar en aquesta línia i a més l'encoratgem a continuar en aquesta línia amb l'òptica que ho fa, que és utilitzar aquestes reconversions d'habitatge lliure en habitatge de protecció pública per fer habitatge de lloguer. Nosaltres, cada vegada que parlem de la nostra posició en política d'habitatge, posam l'èmfasi i posam l'accent en l'adequació de la fórmula del lloguer com a una fórmula a la qual han d'optar les administracions a l'hora de fer polítiques d'habitatge, i pensam que aquestes actuacions de reconvertir habitatge que era lliure en habitatge de protecció pública, són molt adequades per introduir polítiques de foment i de suport al lloguer.

En aquesta línia ho fa el Govern, en aquesta línia li donam suport i per això ara tampoc no ens sembla bé que el grup de l'oposició, que quan va tenir el govern no va fer cap actuació d'aquest tipus, vengui aquí a pretendre que el Parlament insti el Govern a fer una actuació d'aquesta mena.

El punt cinquè, finalment, parla de manca de transparència del procés de presentació d'ofertes i parla també d'altres actuacions que havia fet el Govern en qüestions d'habitatge durant la seva actuació; jo em remet al que vàrem dir en el debat de la interpel·lació, em remet també a les explicacions que va donar en aquella ocasió el conseller d'Habitatge, el conseller de la matèria, nosaltres no pensam que hi hagi hagut manca de transparència i pensam que aquest Govern fa una aposta per l'habitatge i per fer polítiques públiques d'habitatge que ja feia falta que es fes en aquesta comunitat i que en etapes anteriors no es feia. Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Carretero té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En relació amb aquesta llei o amb aquesta moció, val la pena fer un poc d'història i veure com el Partit Popular ha tingut una posició erràtica i fins i tot contradictòria, canviant en molt pocs mesos d'opinió, almanco que a mi em consti quatre vegades. I ja sé que açò s'ha repetit, però crec que és molt important que quedi reflectit, ja que tothom parla de què es molt important generar confiança, però el Partit Popular, amb aquestes actuacions, fa precisament el contrari: crear confusió, crear inseguretats jurídica i per tant generar desconfiança.

Van començar aquest procés amb acusacions directes contra el conseller, absolutament infundades, de què açò era un "pelotazo", qualificant la llei de "bodrio", presentant una esmena a la totalitat, amb un text alternatiu que a hores d'ara no sabem per on corre; però, una vegada que el conseller va arribar a un acord amb promotors i amb constructors, varen passar a suportar la llei. Ara bé, tot i haver suportat la llei es va presentar una proposició no de llei on demanaven impulsar la venda d'habitatges construïts, rebutjant mesures intervencionistes; fomentar ajudes a col·lectius, és a dir, recomanant mesures intervencionistes; suspensió temporal de la llei que acabaven d'aprovar, i acompanyats d'un poc de demagògia amb la reducció de l'Impost de transmissions. És a dir, massa contradiccions i massa improvisacions, i en aquell debat a la comissió ja es van donar totes les respostes a aquestes qüestions, record que era el Diputat Jerez i record que jo vaig ser especialment dur contra aquest tipus de propostes erràtiques, que l'únic que fan és generar encara més desconfiança als ciutadans, que veuen atònits com un partit polític suporta una llei i al cap de molts pocs mesos demana la suspensió de la mateixa.

Ara sembla que ja també han oblidat aquella proposició no de llei i presenten una moció que la contradueix. Sembla que els posa un poc nerviosos, Sr. Conseller, que aquesta llei pugui tenir els bons resultats que sembla que tindrà, i ara mateix no sabem si volen o no volen participar en aquesta política real d'habitatge que aquest Govern ha iniciat.

I passam ja als punts de la moció. Respecte del primer punt, la llei i la pròpia convocatòria ja diuen que per cada municipi es valorarà primer l'urbà, després l'urbanitzable i només, si no hi ha prou propostes favorables, s'estudiaran les ofertes en àrees de transició, a més, sempre respectant la voluntat dels municipis. Per tant, aquesta prevalença, urbà, urbanitzable, àrea de transició, ja la marca la llei i la pròpia convocatòria. I compartim l'estratègia d'incloure aquesta possibilitat, la consideram encertada, ja que va introduir una certa competència en els propietaris interessats en aquest procés i que de ben segur ha millorat les ofertes que rebrà el Govern; de ben segur que els ciutadans se'n veuran beneficiats ja que adquiriran sòl a un preu més barat.

A més, repetesc, queda garantida l'autonomia municipal i també queda garantit que aquells municipis on no hi hagi ofertes de sòl urbà o urbanitzable podran també, si volen, accedir a tenir habitatges de protecció pública. Per tant, suportam el concurs en els seus termes i els demanam que es deixin d'improvisacions que l'únic que fa és crear inseguretats jurídica i per tant generar desconfiança.

No sé si val la pena comentar el segon punt, ja ha quedat clar que és una llei extraordinària i d'aplicació única i que, per tant, no cal aprofundir en el punt segon.

El tercer punt també se li dóna compliment, ja es fa dins l'àmbit dels crèdits conveniats que donaran suport al Pla d'habitatge 2009-2012, i per tant els crèdits hipotecaris quedaran garantits pel Govern central.

El quart punt, també és possible gràcies a la reforma del Pla d'habitatge, que permet que edificis iniciats com a lliures, acabats en més d'un any i compleixin la normativa, es puguin qualificar com de protecció pública, per tant ja està contemplat així i no necessita suport aquest punt.

I quant al cinquè punt, a una moció com aquesta, de deriva i d'improvisació, no hi podia faltar, evidentment, una ració de demagògia. Aquest procés d'adquisició de sòl ja ha estat motiu de debat en aquesta cambra, ja s'han comentat, ja s'han revisat expedients i ja s'ha pogut comprovar com el procés era almanco igual, jo diria que bastant millor, que el procés utilitzat pel propi PP que ara el critica. Efectivament, es van comprar solars i edificis per escurçar els terminis d'entrega d'habitatges a preus assequibles; ara els projectes estan en marxa, alguns ja disposen de llicència i ben prest començaran les obres. Per tant, els resultats han estat bons; s'han comprat a uns preus de repercussió raonables, quan fa poc vèiem com el Partit Popular no tan sols no adquiria sòl sinó que el venia qualche vegada a preus ridículs.

Començam, per tant, a crear una borsa imprescindible de patrimoni públic que garantirà en el temps una política d'habitatge real i també val la pena ressenyar que una part d'aquests terrenys es podran convertir en un futur en equipaments públics, els quals són tan necessaris per a molts municipis de la nostra comunitat.

El Partit Popular, fa poc, va votar una llei i ara argumenta que es tracta d'una llei que es bota totes les normatives urbanístiques locals i insulars; jo he sentit, fa uns minuts, qualificatius com "impresentable". Jo crec que no val la pena entrar a aprofundir els qualificatius que aquí hem pogut escoltar respecte d'una llei que aquest partit va votar fa uns mesos, però sí que m'ha quedat clar que es garanteix l'autonomia municipal i que es garanteixen coses tan importants com que els sòls urbanitzables tindran les zones verdes i tots els equipaments públics prevists en el planejament, tal com diu i tal com garanteix la pròpia llei 5/2008.

Per tant, no donarem suport a cap dels cinc punts proposats pel Partit Popular.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula el grup proponent?
Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, lamentar el posicionament de tots els grups de govern i que donen suport al Govern perquè veig que no hem tengut molt d'èxit. Però crec que avui és un dia de tranquil·litat per a tots aquells que pensaven que havia nascut o que havia començat una època d'inestabilitat dins el propi Govern, els mateixos que començaren són els mateixos que avui votaran en contra de la proposta del Partit Popular; bé, i això demostra que aquesta crisi o aquests problemes que hi havia, doncs no deuen ser tan exagerats com pareixia.

Bé, avui me'n duc una sensació, me'n duc una sensació que el Govern, és a dir, el que li interessa és fer habitatge HPO i no li interessa que la gent tingui un habitatge HPO, que és una cosa molt diferent. Clar, és que, a més, se'ns tatxa d'incoherents; clar, és a dir, nosaltres arribam amb una llei que permet el creixement il·limitat a Palma, a sòl rústic; és a dir, la llei que vostès aproven en el Consell de Govern permet el creixement il·limitat a sòl rústic, però els incoherents deuen ser els del Partit Popular, els incoherents no deuen ser els de la pancarta que no volien que es fessin habitatges i que no es consumís més habitatge a sòl rústic; quins són els incoherents? Jo crec, Sra. Suárez, que els incoherents són vostès, quan vostès varen presentar una llei que permetia el creixement il·limitat a la ciutat de Palma. I ens diu que ho feren per ser a la foto. Miri, és a dir, crec que aquesta llei pocs beneficis de foto pot donar al Partit Popular, ho vàrem fer perquè vàrem considerar que l'esperit de la llei podia ser positiu i perquè, a més, durant aquell horabaixa, que si volem repassar la història i volien fer història seria molt entretingut, és a dir, es varen aconseguir moltes coses i nosaltres consideràvem que es va millorar la llei.

Diuen que no tenim les idees clares, que nosaltres no volem política d'habitatge i jo li diré que vostè no coneix la llei; clar, no coneix la llei, perquè si vostè em diu que aquesta llei, si es manté en vigor, no té cap tipus de repercussió perquè s'ha fet per una sola vegada, no coneix la llei, perquè aquesta llei s'ha fet per una sola vegada per fer un concurs, però resulta que aquesta llei manté els mateixos paràmetres i les mateixes possibilitats, mentre estigui en vigor, per construir habitatge HPO a un solar urbà amb una edificabilitat molt concreta, que es bota les normes subsidiàries i que es bota el Pla territorial de Mallorca. Clar, i vostès no la volen derogar perquè els mateixos promotors els varen que volien que ficassin aquest apartat, perquè això feia que aquells edificis o aquells solars que no eren rendibles per als promotors, fent habitatge HPO eren rendibles, i vostès ho volen mantenir, perquè ho varen dur de *tapadillo*, perquè nosaltres ho vàrem haver de trobar, i ara no volen derogar aquesta llei.

Escolti, nosaltres li diem que derogui la llei, si vostès diuen que és per una sola vegada, quin sentit té que a dia d'avui aquesta llei no es derogui? El que passa és que vostès no ho diuen clar, això permet un creixement il·limitat dins sòl urbà, perquè permet un habitatge cada 60 metres en sòl urbà. Per tant, no em diguin que aquesta llei no té cap sentit ni un, perquè

aquests habitatges no han d'anar per concurs, aquests habitatges van per llicència perquè tenen una llei que els empara. Clar, i vostès vénen aquí i em diuen que això no té cap tipus de..., clar, és que no s'han llegit la llei. Clar, i vénen aquí i ho diuen a un Parlament i parlen per als ciutadans i diuen mentides als ciutadans, això no va per concurs, això va per llicència.

Ens diuen coherència, clar, i ens tornen repetir la paraula coherència i ens diuen, bé, UM ens diu que la nostra posició és mala de comprendre; no, la que és mala de comprendre és la seva, clar, que el seu batle de Campos va per un vent i vostès aquí vénen i ens diuen tot el contrari, i vostès lloen les compres de sòl i el seu batle no volen que facin habitatges HPO a Campos, els incoherents i els que no entenem el seu plantejament, bé, són els de vostès. Hi començam a estar acostumats, però bé, una vegada més els incoherents i els que no tenen un posicionament clar són vostès; potser que el batle de Campos pensi una cosa, Sr. Melià, i entendríem perfectament que vostè pensés una altra cosa.

Permetre augmentar la densitat de població pensam que amb aquesta llei és una aberració; ens va bé que ho hagin fet fins ara, que s'hagin presentat per llicències a l'ajuntament la gent que vol fer habitatge HPO, però automàticament, si manté aquesta llei augmenta la densitat de població dels municipis, tant si volen com si no volen; si vostès, li posaré un exemple molt clar, a aquest solar d'aquí devora s'hi podia fer planta baixa més tres, amb la densitat de població hi podia fer 14 habitatge, doncs ara, amb aquesta llei, n'hi poden fer 25, clar, no, no, és que amb aquesta llei n'hi poden fer 25, o 24 o 26! Això és augmentar automàticament la densitat de població dels municipis i això té repercussió a tota la resta, tant si volen com si no volen.

Vostè entén la posició de la conselleria amb l'adquisició del sòl. Bé, nosaltres no, a nosaltres ens agradaria que abans de comprar un solar per 3.000 milions de pessetes, demanàs al batle i al seu ajuntament, que són els que han de tenir la política i després han de tenir les repercussions de l'habitatge, si realment ells realment pensen que en aquell ajuntament val la pena comprar un solar de 3.000 milions de pessetes per fer-hi 400 habitatges HPO. Clar, i és que amb això, com a mínim, vostè hauria d'estar d'acord amb mi, perquè qui ho diu no és un batle del PP, qui ho diu és el batle de Campos, que és del seu partit, i resulta que al seu batle de Campos no li importa, perquè no deu tenir raó, no vol habitatges.

I ara tenim que el Govern ha gastat 3.000 milions de pessetes amb un solar a Campos que el seu batle i el seu municipi no ho vol. I què en fem ara amb aquest solar? A veure què hem fem, clar, perquè l'hem pagat a preu de canari jove, no ens l'han regalat, l'hem pagat a preu de canari jove, i ara doncs el batle no el vol. Vostè considera que és una política bona per al Govern? Em pareix perfecte.

Fer història, em diu el Partit Socialista, fer història; bé, és que la història seria molt curta, bastaria repassar les negociacions que vàrem fer un horabaixa, que el president era de camí a les sis de l'horabaixa, venia per firmar i li deien retarda't, retarda't perquè això s'acaba de rompre, i nosaltres miràvem com es barallaven els del BLOC amb els del PSOE i deien per favor; escolti, la història la podem fer, si la vàrem viure, i nosaltres vàrem tenir la coherència i el sentit de responsabilitat perquè la nostra presidenta ens va dir: aquesta llei és bona per a tots, s'ha de consensuar i anem a arribar a un acord. I quan tu consensues una llei fas renunciés i fas aportacions, i les aportacions, la majoria, se'ns varen mantenir, i n'hi va haver moltíssimes que no se'ns varen mantenir. Nosaltres som allà on érem el primer dia, però passa que ha passat un cert temps, les coses ja no són iguals, la gent té més problemes ara que fa un any; simplement li diem això, que les coses han canviat.

Crear inseguretat jurídica, és a dir, crear inseguretat jurídica; vostès s'atreveixen a dir que això és crear inseguretat jurídica quan dins la Conselleria d'Obres Públiques, el moment que es fa el concurs es presenten ofertes, envia un fax el dilluns posant les normes i posant les condicions, envia un fax el dimarts, rectificant el fax del dilluns, sense firma de ningú de la conselleria, a segons qui? Això és crear inseguretat jurídica? Això jo crec que sona a una altra cosa que no té res a veure amb la seguretat jurídica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Això significa, un segon, això significa fer parts i quarts, no significa inseguretat jurídica.

I vostè després m'ho ha posat, bé, no ho diré, però m'ho ha posat, èxits de la llei, perquè s'han presentat 30.000 ofertes; per cert, vostè és de Menorca, no? No deu dir l'èxit de la llei que ha tengut a Menorca, perquè se n'han presentades zero. Si per a vostè l'èxit és que no es presenti ningú, possiblement estiguem d'acord amb vostès. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Passarem doncs a les votacions, passam a votar. Votam.

A favor, 29 vots; en contra, 30. Per tant, no s'aprova.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8263/08, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a indignitat successòria per violència masculista.

I passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8263/08, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca.

Sr. Alorda, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. En moltes ocasions hem debatut ja en aquesta cambra sobre violència domèstica, una aberració social de magnituds dramàtiques, com tots sabem, i en moltes ocasions hem expressat el nostre suport i el nostre compromís amb les víctimes i per treballar conjuntament per eradicar aquesta lacra.

Avui duem una proposta més que tracta de declarar indignes de succeir a les persones que hagin agredit o que, d'alguna manera, hagin atemptat contra la integritat moral o la llibertat sexual del causant, de la seva parella o d'algun descendent o ascendent.

Com vostès saben, l'institut de la indignitat successòria comporta que els afectats deixin de tenir un drets hereditaris, perquè els ho marqui la pròpia llei, que els ho atribueix normalment per parentiu, o fins i tot anul·la aquelles deixes testamentàries si no han estat ratificades amb posterioritat al motiu que ha donat lloc a la indignitat. En aquest sentit, ho vull remarcar, el causant en tot moment pot, per dir-ho amb paraules tradicionals, pot perdonar l'agressor, però ho ha de fer clarament i després de l'agressió. No és, per tant, una pena privada que no tenguí prescripció, una vegada tancats els antecedents penals, sinó que, senzillament, deixa en mans de la víctima allò que troba que (...) fer amb la seva herència.

Actualment el Codi Civil espanyol entre els supòsits d'indignitat només inclou la violència en un cas: quan s'atempta contra la vida del causant. També hi ha altres supòsits com quan els pares abandones, prostitueixen o corrompen els seus fills, però no es contempla el cas dels maltractaments. Com que no som cap erudit, no els podré explicar exactament les causes d'aquest oblit, però és més que probable que no ho sigui un oblit.

El Parlament català va emprendre la iniciativa d'incorporar aquesta causa d'indignitat al seu codi civil i a nosaltres ens ha semblat immediatament una mesura encertada que val la pena seguir. Som ben conscients que no és cap panacea i que, desgraciadament, no contribuirà gaire a prevenir la violència, però és un acte de pura justícia que l'ordenament jurídic no declari successor la víctima del seu agressor. I així mateix creim que fa una contribució aquesta llei a enviar un missatge, un missatge més de condemna social a la violència masculista.

En tot cas, l'abast tampoc no és purament teòric, d'entrada afectarà molta més gent de què estava afectada actualment pel supòsit d'atemptat contra la vida, però que recordin també que a les Illes Balears ja la magnitud d'aquests casos és important, parlem de més de 2.500 denúncies anuals per violència de gènere i cada vegada més n'hi ha més, de 2.300 gairebé el 2005 vàrem passar a més de 2.500 el 2006, 2.612 el 2007, un 4% dels casos de l'Estat. El 2007, com vostès saben, a més, el cas d'una morta i un saldo tràgic que ja hem igualat en el 2008.

No totes les denúncies acaben amb detencions ni totes les detencions amb sentències fermes, però en tot cas parlem de centenars i centenars de possibles afectats. Naturalment, i això és un altre abast, nosaltres voldríem que aquesta mesura formàs part d'una regulació més àmplia, d'un codi de família, d'un codi de successions de les Illes Balears que creim que és l'obligació d'aquest Govern dur-lo a terme dins aquesta legislatura i que voldríem també que aquesta iniciativa ajudés a deixondir aquesta tasca de la redacció d'un veritable codi civil modern per a les Illes Balears. En tot cas, aquesta injustícia trobàvem que mereixia una iniciativa específica i així l'hem duta a aquest Parlament, de fet pareix que també ho pensa el ministre de Justícia que, a remolc de la Llei catalana ha anunciat també una modificació del Codi Civil espanyol en aquest mateix sentit.

I ho celebrem perquè, per ventura, també servirà per tancar tot el joc i els dubtes que es puguin generar, pensin que en aquest moment la manca de respecte en molts casos als codis civils d'abast autonòmic ens du a qualque antinòmia, per exemple pens en la Llei d'assegurances privades, la Llei de l'assegurança de l'any 1980, la qual oblida els codis civils autonòmics i parla només dels casos d'indignitat del Codi Civil espanyol i per tant no afecta les assegurances de vida aquests supòsits d'indignitat que no tengués prevists el Codi espanyol. Evidentment, el que s'hauria de modificar és la Llei d'assegurança, però mentrestant ens podríem trobar que només deixin de cobrar l'assegurança els que han atemptat contra la vida de l'assegurat -això sí que figura des de sempre dins tots els codis-, però, així que en podrien ser beneficiaris els maltractadors.

També som conscient que es tracta d'una iniciativa puntual i que per tant deixa aspectes en la regulació espanyola que ens convindria innovar, pens, per exemple, en el cas de desheretament, l'*ex hereditio*, per exemple, i de fet potser que si hi hagués un debat en ponència i el debat de les esmenes podríem donar una passa més; avui, els casos per excloure d'una herència, com saben vostès, són taxats en els casos d'hereus, i en el cas dels cònjuges no hi figura, només hi ha els mateixos de la indignitat del Codi Civil espanyol, i algun altre com, per exemple, i reparin en la filosofia del Codi quan permet desheretar *por haber incumplido grave o reiteradamente los deberes conyugales*, però no per casos de maltractament. Això jo crec que és una mostra de la mentalitat que imbueix el Codi Civil espanyol i que, mentre estam a remolc, la veritat és que tenim una pèrdua de modernitat del nostre ordenament, que això afecta relacions privades vigents, de família, actualment a les Illes Balears.

Per últim, també vull anunciar una esmena per una mancança que té la proposició de llei, que segur que tots vostès han reparat, jo crec que el títol no és encertat; efectivament, la iniciativa està titulada com a una identificació de proposició no de llei, que la vàrem titular indignitat successòria per violència masclista, incorre per tant crec en dos defectes o dues mancances que ens agradaria corregir durant el període de tramitació. Es tractaria de precisar que és una modificació de la Compilació de Dret Civil i per a l'altra, segurament també, abandonar la idea de violència masclista, perquè en realitat, per donar-li més coherència, les causes d'indignitat també afecten la violència contra el causant, la parella, els descendents i els ascendents del causant. Ja anunciï que proposarem un títol escaient per a la regulació de la llei.

I acab, Sra. Presidenta, crec que els arguments no cal allargar-los més, confii que aquesta proposició superi el tràmit de presa en consideració i tenguem ocasió de debatre-la en ponència i en comissió per consensuar un text encertat en la forma, confii que sobre el fons, estic plenament confiat que tots els grups el comparteixen i que és de justícia aquesta innovació que presentam avui.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Els grups que vulguin intervenir a favor? Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Aquesta proposició de llei es presenta en el context d'adequació del Dret Civil de les Illes Balears a les transformacions que es van produint a la nostra societat, en la direcció d'aconseguir cada vegada una igualtat més plena entre homes i dones, d'una banda, i de l'altra en el sentit de rebutjar, també cada vegada més contundentment, totes les manifestacions de violència que s'hi puguin produir.

Durant aquests darrers temps ens colpeixen tot sovint les notícies que fan referència a casos de violència masclista, no és que en altres etapes de la nostra història no n'hi hagués, segurament n'hi havia més, però era tolerada o només s'eradicava a partir de la submissió de les dones. Avui en dia, en un context en què aspiram a la plena igualtat entre ambdós gèneres, aquests casos salten contínuament a la llum pública, la violència masclista en tant que atempta contra els drets de les dones constitueix un atac contra els drets humans i com a tal resulta del tot inacceptable, no es pot permetre, idò, que les persones que han estat condemnades per aquest tipus de violació dels drets humans puguin encara beneficiar-se dels béns de les seves víctimes. En la tasca per eradicar la violència masclista cada sector de la societat hi té la seva responsabilitat, però la del Parlament hi és especialment rellevant, perquè és a través de disposicions legals que es combaten les violacions dels drets humans i els atacs contra la integritat de les persones.

El Dret Civil de les Illes Balears, el nostre dret civil és un dret civil viu i per tant ha de respondre de la manera més adequada als possibles canvis que es produeixen dins la nostra societat. Evidentment entre nosaltres la percepció de la igualtat de gènere ha anat canviant a través dels temps i avui en dia constitueix un valor plenament acceptat pel comú de la nostra societat, toca, en conseqüència, que el Dret Civil de les Balears es faci ressò d'aquesta sensibilitat i s'hi adequi perfectament i d'aquesta manera evolucioni i es posi al dia. I això, senyores i senyors diputats, ho hem de fer des d'aquesta cambra, el mandat constitucional en relació amb el dret civil de les diferents nacionalitats de l'Estat no és només de protegir-lo, com si fos una relíquia històrica, sinó també d'actualitzar-lo i de modernitzar-lo.

I entenem que aquest també és el propòsit del BLOC per Mallorca a l'hora de presentar aquesta proposta de presa en consideració de la modificació puntual del nostre dret civil, tot aspirant que en un futur pròxim sigui molt més àmplia i completa. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Més grups que vulguin intervenir? Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Molt breument, som davant un debat de presa en consideració d'una proposició de llei i per tant consideram que sobretot s'ha d'analitzar l'oportunitat de la proposició de llei i des del nostre grup parlamentari la consideram plenament oportuna. Oportuna, primer de tot, perquè lluita contra la violència domèstica i intenta llevar els drets hereditaris als agressors d'aquesta violència domèstica, per tant ens pareix una idea de la qual difícilment es pot discrepar. I en segon terme, ens pareix plenament oportuna perquè, com deia la portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, actualitza, desenvolupa, dóna força al nostre autogovern i una part d'aquest autogovern al nostre dret civil propi. Per tant, des d'aquests dos punts de vista no podem fer més que suportar aquesta proposició de llei.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Rado, té la paraula.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, dir al portaveu, Sr. Alorda, que ens alegrem que ja ens anunciï una rectificació, una esmena al títol d'aquesta proposició de llei, perquè no pareixia el més adient el títol que hi figura en aquests moments.

Bé, és obvi, senyores diputades, una vegada dit això, que el causant de la mort queda exclòs de l'herència, però amb la inclusió d'aquest nou article que es presenta, i que esper que sigui votada a favor la presa en consideració, es vol anar una mica més lluny. Es pretén amb aquesta modificació que sigui declarat indigne, d'indignitat, causa d'indignitat successòria aquell o aquella que hagin estat condemnats amb sentència ferma per maltractament, lesions contra el seu cònjuge o també per maltractament contra ascendents o descendents del causant, i això, ho hem de tenir en compte, encara que la mort es produeixi per altres causes, com poden ser accidents o diferents malalties.

Crec, ja que és una modificació del nostre dret propi, que convé tenir en compte que la Constitució Espanyola reconeix, en el seu article 33.1, el dret a l'herència, juntament amb la propietat privada, però en no ser un dret fonamental el legislador aquest dret el pot delimitar o limitar tenint en compte la funció social que implica aquest dret.

També, i en virtut del nostre Estatut d'Autonomia, aquest parlament és completament competent en matèria legislativa, sobretot pel que fa a temes successoris, que és la part fonamental del nostre dret privat. Per tant pot modificar, pot desenvolupar aquest dret civil, i aquesta capacitat de modificació reconeguda ha de permetre, entenem, incorporar elements presents a la nostra societat actual, i per tant en aquest cas recollir l'esperit de les novetats legislatives que hi ha en matèria de violència de gènere i violència domèstica.

No puc negar, senyores i senyors diputats, que ens agrada la inclusió d'aquest article, encara que he de dir que ens haguera agradat més que aquesta reforma fos de major entitat, prèvia una revisió per part de juristes experts d'altres continguts, tal com ja s'està fent i s'ha fet en aquests moments a Catalunya amb el seu dret propi. Per exemple potser s'hi hauria d'incloure -potser tendrem temps de fer-ho quan es presentin les esmenes, si es pren en consideració s'hauria de tenir en compte- l'abandonament dels fills o no atendre degudament els progenitors.

Però creim sincerament que és necessari donar resposta a tots els canvis que s'han produït a la nostra societat. Hi ha hagut canvis a les unitats familiars, la procedència humana també dels nostres conciutadans fan necessària, creim, aquesta revisió. I voldria donar un exemple que ha succeït fa pocs dies; per exemple la darrera setmana hi va haver un seminari al Col·legi d'Advocats on juristes experts reclamaven una sèrie de canvis de fi de poder donar major protecció patrimonial a les persones amb discapacitat, tal com contempla la Llei estatal 41/3.

Només, efectivament, com ha dit qualque portaveu, només és un debat de presa en consideració i per tant crec que amb totes aquestes qüestions que plantejam avui aquí es podran tenir en compte durant el procés de discussió d'aquesta llei. Tot i així voldria dir que el meu grup és molt conscient que el dret successori, tots els codis, en definitiva, resulta d'equilibris delicats. Som com els edificis antics, que si toques una pedra tot poc trontollar. Per tant demanàriem que aquests canvis que s'hagin de fer es facin amb calma, amb tranquil·litat i, potser seria el més interessant, impulsar entre tots els grups la revisió de la Compilació del Dret Civil per incorporar, derogar o modificar el que sigui necessari per donar resposta a la societat actual. De totes maneres, ho he dit al començament, benvinguda sigui aquesta iniciativa; no sé si servirà per disminuir els casos de maltractament, però sí que crec que serà útil per condemnar una vegada més, per demostrar el rebuig de la societat enfront d'aquests maltractaments contra les dones. Esper que aquesta presa en consideració sigui aprovada per unanimitat i que puguem fer les modificacions que creguem adients més endavant, tant en ponència com en comissió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rado. Sr. Cardona, a favor?

EL SR. JUAN I CARDONA:

Sí, Sra. Presidenta, a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo, com a portaveu en aquest cas del Partit Popular, vull anunciar el vot favorable a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, si bé, si bé, he de fer algunes reflexions.

Quasi quasi s'ha volgut presentar com una llei, i a més el títol ho diu, una llei d'indignitat successòria per violència masculista, però quan llegim, i part dels portaveus han estat dant, i només sobre aquest punt, les voltes per la seva argumentació favorable. Si llegim l'article amb deteniment veim que és contra la violència en general, i crec que aquest és un encert, vull dir que no exclou, com és evident i no pot ser d'altra manera, la masculista, la violència masculista o la violència de gènere, però abasta tot tipus de violència, i crec, Sr. Alorda, que aquest és un encert, però sobra la paraula masculista si volem ser mínimament tècnics i coherents. De tota manera d'això compti que no li farem cap tipus de qüestió; el que no importa són els noms, el que importa és el que es regula.

De tota manera he de coincidir amb vostè en una cosa: aquesta regulació hagués pogut ser més àmplia; aquesta regulació és, Sr. Alorda, totalment i absolutament incompleta. Miri, i vostè parlava de fer com a Catalunya, tenim el propi codi de família. A mi em permetrà que li proposi ja que no vagi aquesta norma dins el codi de família, aquesta norma o aquest corpus jurídic que s'haurà de fer respecte a la indignitat successòria va dins el codi de successions i dins el títol regulat per les successions, que és on sistemàticament li toca. Però és que a més fa referència, com que només modifiquem o només agafem una causa d'indignitat i la resta del Codi Civil les deixem i deixem de banda també tota la regulació del corpus jurídic de la indignitat, ens trobam amb una sèrie de qüestions, de reflexions, diria jo, que crec que valdria la pena tenir en compte.

La seva proposta parla de delictes..., de condemnes de delictes de lesions greus contra la llibertat..., etc., delictes de lesions greus. Què passa amb l'homicidi?, aquí no parla de la mort. Per exemple el codi català sí inclou la mort. Però aquesta proposta que fan vostès no inclou la mort com a causa, la mort del cònjuge o de la persona que conviu efectivament, la parella estable, etc., no es contempla com a causa d'indignitat per succeir. Sí li dic que la contempla la compilació catalana o el Codi Civil català però no el Codi Civil castellà o espanyol. Pot el testador perdonar qui l'ha agredit?, és a dir, en el codi català es diu "reconciliació i perdó"; en el Codi Civil es diu: "*Remitir -diu testament- en documento público*". Què passa?, pot dar-se el cas que l'agredit pugui perdonar si vol i en testament deixar-lo? Què passa quan a un testament el testador agredit fa

disposició a favor de la persona indigna de succeir?, quina conseqüència jurídica té? Què passa mentre la sentència per agressions o per mort, que diria jo, no és ferma i en canvi el causant, és a dir la persona agredida, es mor? Quines conseqüències té?, com es regula?, com es té en compte aquesta qüestió? Transmet l'indigne a succeir el seu dret a succeir? Per exemple, un pare o una mare que siguin indignes per succeir poden passar el seu dret a succeir als seus fills? El Codi Civil estableix o diu que ho poden ser, passen la legítima, transmeten la legítima als seus fills, millor dit als seus descendents. És aquesta la regulació que vol el Codi Civil o la Llei de dret civil propi de les Illes Balears?

Caduca l'acció per demanar la indignitat?, o és imprescriptible, es pot demanar en tot temps, durant generacions? Qui pot demanar l'acció d'indignitat?, qui està legitimat per demanar l'acció d'indignitat? Per exemple li posaré un cas pràctic que ha passat, i li puc assegurar que ha succeït aquest cas: què passa quan una persona -en aquest cas que li apuntaré no ha mort però va estar a punt de morir- què passa quan una persona mor i..., l'agredit mor, com li vulgui dir vostè, i deixa fills menors d'edat i l'agressor és precisament el seu cònjuge? Què passa?, perquè l'agressor tindrà..., els fills menors d'edat són els hereus; el cònjuge tindrà uns drets que com que és indigne de succeir se li poden retirar, però la tutela d'aquests menors ha de ser del cònjuge agressor?

És a dir, li explico aquestes causes que se m'han anat ocorrent, com diuen en castellà *a vuela pluma*, llegint aquest article per fer veure que crec que és necessari fer un corpus jurídic sobre aquesta institució, i si volem realment dar sentit a aquest article crec que valdria la pena assegurar-ns tots, ja que estam tots d'acord que vagi endavant, i fer una regulació adequada, i a més adequada el nostre dret civil propi, perquè per exemple li deia fa una estona que l'indigne pot transmetre els seus drets legítims però, clar, a Castella la legítima no és igual que a la resta de les Illes Balears, i dins les Illes Balears el sistema de legítima és diferent segons sigui l'illa; per tant seria convenient que en lloc de deixar un simple article sobre aquesta qüestió ens assegússim entre tots i féssim una vertadera regulació sobre aquesta qüestió.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies...

(*Alguns aplaudiments*)

Sr. Alorda, aquesta presidència entén, de les diferents intervencions, que hi ha assentiment. Vostè em demana la paraula per contradiccions? Molt bé, té la paraula.

(Intervenció inaudible)

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta... (...), sí. D'entrada el primer que vull és celebrar i donar les gràcies a tots els grups pel sí a aquesta proposició, i molt breument volia tan sols precisar algunes coses que s'han dit com a entrebancs a aquesta iniciativa, i més aviat per donar-los suport, també; és a dir, senzillament és que fa molts d'anys que estam esperant aquest codi, jo confii que aquest govern tengui l'empenta per poder-lo dur a terme. El que no estam d'acord és a esperar amb calma, per ventura tenir tots els temes aclarits per fer algun punt el qual ja vegem clar; tant de bo puguem dur-ho tot, però creim que aquest tema per si mateix dóna, té prou solvència com per dur-lo endavant i a posta ho hem fet. Des d'un grup entenem que seria incorrecte pretendre dur tota la Compilació, fins i tot si tengués la capacitat de fer-la crec que no és la manera, dur un Codi Civil redactat des d'un grup, sinó que ha de ser des d'un govern o des d'una ponència, que aquí convidam la presidenta a valorar-ho o a parlar-ne amb tots els grups, i que sigui amb una altra sistemàtica.

Només alguna precisió als dubtes que s'han posat. A mi m'agradaria que tot el Codi Civil de les Illes Balears es tanqués en el mateix, però vull recordar al Sr. Cardona, especialment, que n'ha fet més èmfasi, que tota la resta del que no regulem nosaltres està en el Codi Civil espanyol, per tant el 90% de les preguntes que es formulava allà estan contestades. Per exemple, la indignitat -vostè em diu- en el cas de mort; en el cas d'atemptat contra la vida, tant si té resultat de mort com si no té resultat de mort, és supòsit d'indignitat a les Illes Balears, per aplicació del 756 del Codi Civil. Per tant clar que jo l'hagués pogut introduir; vaig tenir aquest dubte, Sr. Cardona, que era introduir-lo dins la nostra pròpia regulació i aleshores fer-la completa, però precisament per evitar que aquest punt fos un intent de resolució completa del tema vàrem deixar els temes que hi havia dins el Codi Civil en aquella seu, per exemple..., perdó, per exemple com és que es pot perdonar en les causes d'indignitat, o no en parlem els temes de processal, de quin és el termini o els temes que fins i tot estan regulats tant en el codi com a la Llei d'enjudiciament criminal.

En tot cas, com s'ha apuntat, alguns dels elements per ventura en ponència, en comissió, els podrem tractar amb més deteniment. No es tracta d'una violència masculista però sí bàsicament violència domèstica, estam parlant d'indignitat, no estam parlant d'un lladre que entra dins ca teva, estam parlant de casos d'indignitat successòria i per tant sempre de parentiu, i en qualsevol cas, jo com que crec que l'entrada que ha de tenir dins el codi són de causes d'indignitat, efectivament s'ha de fer una regulació més àmplia.

De totes maneres celebrem no només ja el consens en aquest punt, sinó el consens que convé un codi civil general de les Illes Balears, en el qual vull recordar que el Partit Popular i el PSOE no hi han estat sempre molt a favor, i que el recurs al 149.1.1 de la Constitució, de la igualtat de tots els espanyols, s'ha utilitzat amb molta de..., amb molta d'empenta per intentar evitar

regulacions autonòmiques del Codi Civil, però jo per tant no puc més que celebrar que els partits del país vegin aquesta necessitat i com més prest millor ens hi sumem. Evident, el nostre grup, el trobaran.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda.

Després de la intervenció dels diferents grups crec que podem donar aquesta proposició aprovada per assentiment. És així?

Doncs no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS